

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การดำเนินวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ระหว่างภาษาจีนกับภาษาไทยเพื่อการสอนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ของภาษาจีนกับภาษาไทย และเสนอแนะแนวการสอนบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ของภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีน ผลการวิเคราะห์ผู้วิจัยได้สรุปตำแหน่งของบทขยายแสดงเวลาและสถานที่จากประโยคที่คัดเลือกมาจากตำราภาษาจีนและภาษาไทยโดยแยกเป็น 2 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ของภาษาจีนกับภาษาไทย ประกอบด้วย

1. ประโยคที่มีบทขยายแสดงเวลาปรากฏ 1 ตำแหน่งในประโยคภาษาจีนและภาษาไทย
2. ประโยคที่มีบทขยายแสดงเวลาปรากฏ 2 ตำแหน่งในประโยคภาษาจีนและภาษาไทย
3. ประโยคที่มีบทขยายแสดงสถานที่ปรากฏ 1 ตำแหน่งในประโยคภาษาจีนและภาษาไทย
4. ประโยคที่มีทั้งบทขยายแสดงเวลาและสถานที่โดยแสดงบทขยายแสดงเวลาก่อนบทขยายแสดงสถานที่ในประโยคภาษาจีนและภาษาไทย
5. ประโยคที่มีทั้งบทขยายแสดงเวลาและสถานที่โดยแสดงบทขยายแสดงสถานที่ก่อนบทขยายแสดงเวลาในประโยคภาษาจีนและภาษาไทย

ตอนที่ 2 การเสนอแนะแนวการสอนบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ของภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีน

1. ประโยคที่มีบทขยายแสดงเวลาปรากฏ 1 ตำแหน่งในประโยคภาษาจีนและภาษาไทย

ตาราง 3 ประโยคที่มีบทขยายแสดงเวลาปรากฏ 1 ตำแหน่งในประโยคภาษาจีนและภาษาไทย

บทขยายแสดงเวลา ปรากฏในตำแหน่ง	ประโยคภาษาจีน		ประโยคภาษาไทย	
	จำนวน (ประโยค)	ร้อยละ	จำนวน (ประโยค)	ร้อยละ
1. หน้าประธาน	110	59.5	82	38.5
2. หลังประธาน	42	22.7	9	4.2
3. หน้ากริยา	18	9.7	16	7.5
4. หลังกริยา	10	5.4	33	15.5
5. หน้ากรรม	5	2.7	0	0
6. หลังกรรม	0	0	1	0.5
7. ท้ายประโยค	0	0	72	33.8
รวม	185	100	213	100

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่า ประโยคที่มีบทขยายแสดงเวลาปรากฏ 1 ตำแหน่งในประโยคภาษาจีนส่วนใหญ่จะปรากฏหน้าประธานจำนวน 110 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 59.5 และหลังประธาน จำนวน 42 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 22.7 ตามลำดับ บทขยายแสดงเวลาจะไม่ปรากฏหลังกรรมและท้ายประโยค ส่วนประโยคที่มีบทขยายแสดงเวลาปรากฏ 1 ตำแหน่งในประโยคภาษาไทยส่วนใหญ่จะปรากฏหน้าประธาน จำนวน 82 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 38.5 และท้ายประโยค จำนวน 72 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 33.8 บทขยายแสดงเวลาจะไม่ปรากฏหน้ากรรม บทขยายแสดงเวลาระหว่างภาษาจีนและภาษาไทยมีตำแหน่งหน้าประธาน หลังประธาน หน้ากริยาและหลังกริยาเหมือนกัน แต่ทำหน้าที่ต่างกัน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ประโยคที่มีบทขยายแสดงเวลาปรากฏ 1 ตำแหน่งในประโยคภาษาจีนและภาษาไทยสามารถปรากฏหน้าประธานได้เหมือนกัน และมีประโยชน์เหมือนกัน ก็คือเพื่อบ่งชี้เวลาที่แตกต่างกันคือบทขยายแสดงเวลาในประโยคภาษาจีนปรากฏอยู่หน้าประธานทำหน้าที่ได้ 2 หน้าที่ คือ บทขยายนามแสดงเวลาและบทขยายกริยาแสดงเวลา แต่บทขยายแสดงเวลาในประโยคภาษาไทยปรากฏอยู่หน้าประธานทำหน้าที่เป็นหน่วยเสริมบอกเวลา เช่น

Jīntiān tiānqì zhēn lěng.

ตัวอย่างที่ 1 (今天) 天气 || [真] 冷 。 P154-ข้อ167

วันนี้อากาศจริงๆหนาว

อากาศวันนี้หนาวจริงๆ

จากตัวอย่างที่ 1 P154-ข้อ167 คือ ตัวอย่างที่อยู่ในภาคผนวกหน้า 154 ข้อที่ 167 และคำแปลภาษาไทยคำแปลแรกเป็นคำแปลตามโครงสร้างประโยคในภาษาจีน ส่วนคำแปลที่สองเป็นคำแปลตามหลักภาษาไทย และให้หมายถึงคำแปลภาษาไทยในตัวอย่างที่เหลือทั้งหมดด้วย สำหรับตัวอย่างที่ 2-118 มีลักษณะเช่นเดียวกันกับตัวอย่างที่ 1

Zuótiān wǎnshàng de zájì hǎo <极了> .

ตัวอย่างที่ 2 (昨天晚上) 的 杂技 || 好 <极了> 。 P154-ข้อ165

เมื่อคืนกายกรรมดีมากเลย

กายกรรมเมื่อคืนดีมากเลย

เนื่องจากบทขยายนามในภาษาจีนจะปรากฏหน้าหน่วยหลักเสมอ (实用汉语语法, 2008: 135) ในที่นี้ ดังนั้น คำว่า 今天(วันนี้) และ 昨天晚上的(เมื่อคืน) ในตัวอย่างที่ 1 และ 2 ทำหน้าที่เป็นบทขยายนามขยายประธาน ต้องปรากฏในตำแหน่งหน้าประธาน ไม่สามารถย้ายที่ได้

Xīngqītiān wǒ qù nǎinai jiā.

ตัวอย่างที่ 3 [星期天] 我 || 去 (奶奶) 家 。 P136-ข้อ5

วันอาทิตย์ฉันไปบ้าน

วันอาทิตย์ฉันไปบ้านย่า

Jīntiān zǎoshàng sìdiǎn wǒ jiù qǐchuáng le.

ตัวอย่างที่ 4 [今天早上四点] 我 || [就] 起床 了。 P138-ข้อ21

วันนี้ตอนเช้าสี่โมงฉันก็ตื่นนอนแล้ว

วันนี้ตื่นสี่โมงก็ตื่นนอนแล้ว

โดยปกติบทขยายกริยาแสดงเวลาในภาษาจีนปรากฏอยู่หลังประธาน ถ้าบทขยายกริยาแสดงเวลาปรากฏในตำแหน่งไม่ปกติ จะปรากฏอยู่หน้าประธาน เพื่อเน้นเวลา (面向对外汉语教学的副词定量研究, 2008: 80) คำว่า 星期天(วันอาทิตย์) 今天早上四点(วันนี้สี่โมง) ในตัวอย่างที่ 3 และ 4 ทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาแสดงเวลา ต้องปรากฏในตำแหน่งหน้าประธาน สามารถย้ายไปอยู่หลังประธานก็ได้ จะไม่ทำให้ความหมายเปลี่ยนแปลงไป

Liǎng qiān duō nián qián , yǒu gè rén jiào Tiān Jì.

ตัวอย่างที่ 5 [两千多年前] , (有)人 || 叫 田忌 。 P141-ข้อ53

สองพันกว่าปีก่อน มีคนคนหนึ่งชื่อ Tian Ji

สองพันกว่าปีก่อน มีคนคนหนึ่งชื่อ Tian Ji

Cóng xià xīng qī qǐ , wǒ juéding bǎ yān jiè diào.

ตัวอย่างที่ 6 [从下星期起] , 我 || [决定] 把 烟 戒 <掉> 。 P143-ข้อ64

ตั้งแต่หน้าอาทิตย์ผมตัดสินใจจะเลิกสูบบุหรี่แล้ว

ตั้งแต่อาทิตย์หน้าผมตัดสินใจจะเลิกสูบบุหรี่แล้ว

บทขยายกริยาแสดงเวลาในภาษาจีนปรากฏหน้าประธานและมีเครื่องหมายจุดภาคแยกจากประธาน จะเน้นบทขยายกริยาแสดงเวลามากกว่าอยู่หน้าประธาน เนื่องจากเวลาจำกัด ผู้พูดจะขึ้นใจความสำคัญอยู่ต้นประโยค เพื่อให้ทำให้ผู้ฟังสนใจ (面向对外汉语教学的副词定量研究, 2008: 81) คำว่า 从下星期起 (ตั้งแต่อาทิตย์) 两千多年前 (สองพันกว่าปีก่อน) ในตัวอย่างที่ 5 และ 6 ทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาแสดงเวลา ต้องปรากฏหน้าประธาน สามารถย้ายไปอยู่หลังประธานก็ได้ จะไม่ทำให้ความหมายเปลี่ยนแปลงไป

ตัวอย่างที่ 7 **ช่วงนี้** เขาเป็นอย่างไรบ้าง P107-ข้อ1

ตัวอย่างที่ 8 **เมื่อคืนนี้** เธอไปอยู่ที่ไหนมา P107-ข้อ5

คำว่า **ช่วงนี้** และ **เมื่อคืนนี้** ในตัวอย่างที่ 7 และ 8 ทำหน้าที่เป็นหน่วยเสริมบอกเวลาในภาษาไทยปรากฏหน้าประธาน หน่วยเสริมบอกเวลา (กาลวลี) จะปรากฏต้นประโยค (หน้าประธาน) หรือท้ายประโยคก็ได้ โดยไม่ทำให้ความหมายรวมๆของประโยคเปลี่ยนแปลงไป อาจจะแตกต่างกันบ้างในเรื่องการเน้นหนัก คือเมื่ออยู่ต้นประโยคจะเน้นมากกว่าเมื่ออยู่ท้ายประโยค (โครงสร้างของภาษาไทย, 2520: 35)

2. ประโยคที่มีบทขยายแสดงเวลาปรากฏ 1 ตำแหน่งในประโยคภาษาจีนและภาษาไทย มีตำแหน่งปรากฏอยู่หลังประธานเหมือนกัน แต่ทำหน้าที่ต่างกัน บทขยายแสดงเวลาในประโยคภาษาจีนปรากฏหลังประธานทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยา และเป็นตำแหน่งปกติของบทขยายกริยาแสดงเวลาในภาษาจีน สามารถย้ายไปอยู่หน้าประธานได้ จะไม่ทำให้ความหมายเปลี่ยนแปลงไป ส่วนบทขยายแสดงเวลาในประโยคภาษาไทยปรากฏหลังประธานทำหน้าที่ขยายคำที่อยู่ข้างหน้า แล้วร่วมกันทำหน้าที่เป็นหน่วยประธาน ก็คือบทขยายประธาน (โครงสร้างของภาษาไทย, 2520: 36) เช่น

Wǒ zuótiān wǎnshàng dào Běi Jīng.

ตัวอย่างที่ 9 我 || [昨天晚上] 到 北京 。 P150-ข้อ119

ฉัน**เมื่อคืน**ถึง Bei Jing

ฉันถึง Bei Jing **เมื่อคืน**

Běn bào cóng jīntiān qǐ kāibàn 《bǎi xìng huà tí》 zhuānlán.

ตัวอย่างที่ 10 本报 || [从今天起] 开办 (《百姓话题》) 专栏 。 P150-ข้อ124

สำนักหนังสือพิมพ์**ตั้งแต่วันนี้**เปิดเรื่องเสียงประชาชนคอลัมน์

ตั้งแต่วันนี้ สำนักหนังสือพิมพ์เปิดคอลัมน์เรื่องเสียงประชาชน

คำว่า 昨天晚上 (เมื่อคืน) 从今天起 (ตั้งแต่วันนี้) ในตัวอย่างที่ 9 และ 10 ทำหน้าที่เป็น
บทขยายกริยาแสดงเวลาในภาษาจีนปรากฏในตำแหน่งหลังประธาน โดยปกติบทขยายกริยาแสดง
เวลาในภาษาจีนปรากฏอยู่หลังประธาน (面向对外汉语教学的副词定量研究, 2008: 80) และย้าย
บทขยายกริยาแสดงเวลาไว้หน้าประธานเน้นเวลาก็ได้

ตัวอย่างที่ 11 ผู้มาเยี่ยม **ในแต่ละปี** ส่วนใหญ่จะเป็นนักท่องเที่ยว P111-ข้อ85

ตัวอย่างที่ 12 งานปาร์ตี้ **คืนนี้** มีรายการแสดงหลากหลายมากมาย P111-ข้อ89

คำว่า **ในแต่ละปี** และ **คืนนี้** ในตัวอย่างที่ 11 และ 12 ทำหน้าที่เป็นบทขยายประธาน
แสดงเวลาในภาษาไทย จะปรากฏหลังประธาน เพื่อขยายประธานทำให้ความหมายชัดเจนยิ่งขึ้น
สามารถย้ายไปอยู่หน้าประธานและท้ายประโยคก็ได้ แต่จะทำหน้าที่เป็นหน่วยเสริมบอกเวลา จะ
ไม่ทำหน้าที่ขยายประธานและเป็นส่วนหนึ่งของประธานอีก ในที่นี้ ภาษาจีนจะต่างกับภาษาไทย
ส่วนที่ขยายจะวางอยู่ข้างหน้าส่วนที่ถูกขยายอยู่เสมอ (จ๊กจ๊กจ้อจิ้น, 2547: 88) แต่ภาษาไทยจะเป็น
ส่วนที่ขยายจะวางอยู่ข้างหลังส่วนที่ถูกขยายอยู่เสมอ

3. ประโยคที่มีบทขยายแสดงเวลาปรากฏ 1 ตำแหน่งในประโยคภาษาจีนและภาษาไทย
สามารถปรากฏหน้ากริยาได้เหมือนกัน และทำหน้าที่เหมือนกันก็คือ ขยายกริยาบอกกาลและบอก
เวลา สิ่งที่แตกต่างกันคือ ในประโยคภาษาจีน คำนาม คำวิเศษณ์และคำคุณศัพท์บอกเวลาทำหน้าที่เป็น
บทขยายกริยาปรากฏหน้ากริยาได้ แต่ในประโยคภาษาไทยจะเป็นคำบ่งเวลา (ตามแนวคิด
ของนworรณ พันธุมเมธา) ทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาปรากฏหน้ากริยา เช่น

Xuéshēng zhèngzài shàngkè.

ตัวอย่างที่ 13 学生 || [正在] 上课 。 P152-ข้อ147

นักเรียนกำลังเรียน

นักเรียนกำลังเรียนอยู่

Wǒ chángcháng dǎ lánqiú.

ตัวอย่างที่ 14 我 || [常常] 打篮球 。 P152-ข้อ150

ฉันบ่อยๆเล่นบาสเก็ตบอล

ฉันเล่นบาสเก็ตบอลบ่อยๆ

Wǒ zǎo jiù xiàbān le.

ตัวอย่างที่ 15 我 || [早] [就] 下班 了 。 P153-ข้อ152

ฉันตั้งนานแล้วเลิกงาน

ฉันเลิกงานตั้งนานแล้ว

Wǒ xiǎng míngtiān qù bàomíng.

ตัวอย่างที่ 16 我 || <想> [明天] 去 报名 。 P153-ข้อ160

ฉันอยาก**พรุ่งนี้**ไปสมัคร

ฉันอยากไปสมัคร**พรุ่งนี้**

คำว่า 正在 (กำลัง) 常常 (บ่อยๆ) ในตัวอย่างที่ 13 และ 14 เป็นคำวิเศษณ์บอกกาลและความถี่ทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาปรากฏในตำแหน่งหน้ากริยา ไม่สามารถย้ายที่ได้ คำว่า 早 (นานแล้ว) ในประโยค 15 เป็นคำคุณศัพท์บอกเวลา ทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาปรากฏในตำแหน่งหน้ากริยา ไม่สามารถย้ายที่ได้ คำว่า 明天 (พรุ่งนี้) ในตัวอย่างที่ 16 เป็นคำนามบอกเวลา ทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาปรากฏในตำแหน่งหน้ากริยา ก็ไม่สามารถย้ายที่ได้ ในภาษาจีน ถ้ามีคำกริยานุเคราะห์ห้บทขยายกริยาแสดงเวลาจะอยู่ระหว่างคำกริยานุเคราะห์กับคำกริยา

ตัวอย่างที่ 17 ผม **เพิ่ง** มาอยู่ที่นี้ P116-ข้อ194

ตัวอย่างที่ 18 เขา **กำลังจะ** ขาดทุน P116-ข้อ195

ตัวอย่างที่ 19 รถไฟ **จะ** ออกหรือยัง P116-ข้อ196

คำว่า **เพิ่ง กำลังจะ** และ **จะ** ในตัวอย่างที่ 17-19 เป็นคำบ่งเวลา (นววรรณ พันธุมธธา เรียกคำเหล่านี้เป็นคำบ่งเวลา วิจิตรนต์ ภาณุพงศ์ เรียกคำเหล่านี้เป็นคำช่วยหน้ากริยา) ทำหน้าที่ขยายคำกริยาและปรากฏหน้ากริยา และจะแสดงว่ากริยาอยู่ในขั้นไหน เช่น เพิ่ง แสดงว่ามีกริยานั้นมาได้ไม่นาน กำลัง แสดงว่ากริยานั้นดำเนินอยู่ในขณะนั้น จะ แสดงว่ายังไม่เกิดกริยานั้น แต่จะเกิดต่อไป (ไวยากรณ์ไทย, 2527: 43)

ข้อสังเกต คำที่ขยายกริยาบอกกาลอยู่หน้ากริยาในภาษาไทยและภาษาจีนสามารถแทนกันได้หลายคำ ได้แก่

เพิ่ง แปลเป็นภาษาจีนคือ 刚 แสดงว่ามีกริยานั้นมาได้ไม่นาน

กำลัง แปลเป็นภาษาจีนคือ 正 / 正在 แสดงว่ากริยานั้นดำเนินอยู่ในขณะนั้น

จะ แปลเป็นภาษาจีนคือ 将 / 将要 แสดงว่ายังไม่เกิดกริยานั้น แต่จะเกิดต่อไป

ยัง แปลเป็นภาษาจีนคือ 还 แสดงว่ากริยานั้นคงอยู่ มิได้เปลี่ยนแปลง

คำบ่งเวลา เคย แปลเป็นภาษาจีนคือ 过 แสดงว่ากริยานั้นเกิดขึ้นในอดีต ในภาษาไทยเคย จะปรากฏที่หน้ากริยา แต่ในภาษาจีนจะปรากฏที่หลังกริยา

4. ประโยคที่มีบทขยายแสดงเวลาปรากฏ 1 ตำแหน่งในประโยคภาษาจีนและภาษาไทยสามารถปรากฏหลังกริยาได้เหมือนกัน แต่ทำหน้าที่ต่างกัน คือ ในประโยคภาษาจีน คำที่บอกเวลาทำหน้าที่เป็นบทเสริมบอกเวลาปรากฏหลังกริยา (外国人实用汉语语法, 2008: 295) และในประโยคภาษาจีนมีคำที่บอกกาลอยู่หลังกริยาด้วย ในประโยคภาษาไทย คำที่บอกเวลาทำหน้าที่

เป็นบทขยายกริยาบอกเวลาปรากฏหลังกริยา เช่น

Wǒ de yān hái néng chōu dào xiàxīngqī.

ตัวอย่างที่ 20 (我的)烟 || [还能] 抽 <到下星期> 。 P155-ข้อ177

ผมของบุหรี่ยังสูบ **ได้ถึงหน้าอาทิตย์**

บุหรี่ของผมยังสูบ **ได้ถึงอาทิตย์หน้า**

Wǒ yǐjīng xué le yīnián hànyǔ le.

ตัวอย่างที่ 21 我 || [已经] 学 了 <一年> 汉语 了 。 P155-ข้อ180

ฉันเรียน **หนึ่งปี** ภาษาจีนแล้ว

ฉันเรียนภาษาจีนมา **หนึ่งปี** แล้ว

Tā kànshū kàn le sān gè xiǎoshí.

ตัวอย่างที่ 22 他 || 看书 看了 <三个小时> 。 P156-ข้อ184

เขาอ่านหนังสืออ่านแล้ว **สามชั่วโมง**

เขาอ่านหนังสือ **สามชั่วโมง**

คำว่า 到下星期 (ถึงอาทิตย์หน้า) 一年 (หนึ่งปี) 三个小时 (สามชั่วโมง) ในตัวอย่างที่ 20-22 เป็นบุพบทวลีและคำบอกจำนวนแสดงเวลาทำหน้าที่เป็นบทเสริมบอกเวลา และปรากฏในตำแหน่งหลังกริยา ไม่สามารถย้ายที่ได้

ตัวอย่างที่ 23 เขาทำงานอยู่ **จนกระทั่ง 6 โมงเย็น** P114-ข้อ157

ตัวอย่างที่ 24 ผมว่าง **ถึงสิบเอ็ดโมง** P114-ข้อ159

ตัวอย่างที่ 25 ประตูเปิด **อยู่** P116-ข้อ212

ตัวอย่างที่ 26 รถฉันเสีย **แล้ว** P116-ข้อ210

คำว่า **จนกระทั่ง 6 โมงเย็น** และ **ถึงสิบเอ็ดโมง** ในตัวอย่างที่ 23-24 เป็นวลีบอกเวลาทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาปรากฏในตำแหน่งหลังกริยา ไม่สามารถย้ายที่ได้ คำว่า **อยู่ แล้ว** ในตัวอย่างที่ 25-26 เป็นคำบ่งเวลา (นววรรณ พันธุมเมธา เรียกคำเหล่านี้เป็นคำบ่งเวลา วิจินต์ ภาณุพงศ์ เรียกคำเหล่านี้เป็นคำช่วยหลังกริยา) ขยายกริยาและปรากฏในตำแหน่งหลังกริยา **อยู่** แสดงว่ากริยานั้นดำเนินอยู่ในขณะนั้น **แล้ว** แสดงว่ากริยานั้นได้เสร็จสิ้น

ข้อสังเกต คำที่ขยายกริยาบอกกาลอยู่หลังกริยาในภาษาไทยและภาษาจีนสามารถแทนกันได้ คือ **แล้ว** แปลเป็นภาษาจีนคือ 了 แสดงว่ากริยานั้นได้เสร็จสิ้น **อยู่** แปลเป็นภาษาจีนคือ 正 / 正在 แสดงว่ากริยานั้นดำเนินอยู่ในขณะนั้น แต่ในภาษาจีนจะปรากฏที่หน้ากริยา อีกประการหนึ่ง บทเสริมบอกเวลาของภาษาจีนในภาษาไทยเป็นบทขยายกริยาบอกเวลา

5. ประโยคที่มีบทขยายแสดงเวลาปรากฏ 1 ตำแหน่งในประโยคภาษาจีนปรากฏหน้าบทกรรม ทำหน้าที่เป็นบทขยายนามขยายบทกรรม แต่บทขยายแสดงเวลาในประโยคภาษาไทย

ไม่มีตำแหน่งนี้ ตำแหน่งของบทกรรมในประโยคภาษาไทยจะปรากฏที่หลังบทกรรม
บทขยายนามแสดงเวลาในประโยคภาษาจีนอยู่หน้าบทกรรมมีตำแหน่งสองที่ ได้แก่
ตำแหน่งที่ 1

บทประธาน + บทกริยา + บทขยายนามแสดงเวลา + บทกรรม

เช่น Kǎ Lín shì wáng lǎoshī liǎng nián qián de xuésheng.

ตัวอย่างที่ 27 卡琳是(王老师)(两年前的)学生。 P153-ข้อ161

Ka Lin เป็นครูหวางเมื่อสองปีที่แล้วของนักเรียน

Ka Lin เป็นนักเรียนเมื่อสองปีที่แล้วของครูหวาง

Wǒ xǐhuan xiàtiān de zǎochén.

ตัวอย่างที่ 28 我喜欢(夏天的)早晨。 P154-ข้อ170

ฉันชอบฤดูร้อนของตอนเช้า

ฉันชอบตอนเช้าของฤดูร้อน

คำว่า 两年前的(เมื่อสองปีที่แล้ว) 夏天的(ของฤดูร้อน) ในตัวอย่างที่ 27 และ 28 เป็นวลี
และคำนามบอกเวลาขยายบทกรรม 学生(นักเรียน) 早晨(ตอนเช้า) ตามลำดับ ทำหน้าที่เป็น
บทขยายนามอยู่หน้าบทกรรม ในตัวอย่างนี้ ต้องใช้ 的 เชื่อม

นอกจากนี้ บทกรรมมีโครงสร้างอีกแบบ เรียกว่า บทกรรมอยู่ต้นประโยค เพื่อเน้น
บทกรรมในประโยค ซึ่งบทขยายนามขยายกรรม โครงสร้างอีกแบบหนึ่ง

ตำแหน่งที่ 2

บทขยายนามแสดงเวลา + บทกรรม + บทประธาน + บทกริยา

เช่น Zuótiān de liànxí wǒ hái méi zuò ne.

ตัวอย่างที่ 29 (昨天的)练习我[还]没做呢。 P154-ข้อ172

เมื่อวานของแบบฝึกหัดฉันยังไม่ได้ทำ

แบบฝึกหัดเมื่อวานฉันยังไม่ได้ทำ

Zuótiān de jiǎngzuò nǐ qù tīng le ma?

ตัวอย่างที่ 30 (昨天的)讲座你[去]听了吗? P155-ข้อ173

เมื่อวานของสัมมนาคุณไปฟังไหม

สัมมนาเมื่อวานคุณไปฟังไหม

คำว่า 昨天的(เมื่อวาน) ในตัวอย่างที่ 29 และ 30 เป็นคำนามบอกเวลาขยายบทกรรม
练习(แบบฝึกหัด) 讲座(สัมมนา) ทำหน้าที่เป็นบทขยายนามอยู่หน้าบทกรรม ในตัวอย่างนี้ ต้อง

ใช้ 的 เชื่อม

6. ประโยคที่มีบทขยายแสดงเวลาปรากฏ 1 ตำแหน่งในประโยคภาษาไทยปรากฏหลังกรรม ทำหน้าที่เป็นบทขยายกรรมขยายบทกรรม แต่บทขยายแสดงเวลาภาษาจีน ไม่มีตำแหน่งนี้ ตำแหน่งของบทขยายนามในภาษาจีนปรากฏหน้าบทกรรม ตัวอย่างประโยคภาษาไทยดังนี้

ตัวอย่างที่ 31 นี้คือโครงการ **ปีหน้า** P111-ข้อ92

คำว่า **ปีหน้า** ในตัวอย่างที่ 31 เป็นวลีบอกเวลาขยายบทกรรม โครงการ ทำหน้าที่เป็นบทขยายกรรมและปรากฏในตำแหน่งหลังบทกรรม

7. ประโยคที่มีบทขยายแสดงเวลาปรากฏ 1 ตำแหน่งในประโยคภาษาไทยปรากฏท้ายประโยค ทำหน้าที่ได้ 2 หน้าที่ หนึ่งเป็นหน่วยเสริมบอกเวลา อีกหน้าที่หนึ่งเป็นบทขยายกริยา ส่วนบทขยายแสดงเวลาในประโยคภาษาจีนมีตำแหน่งปรากฏหลังกริยา ทำหน้าที่เป็นบทเสริมแสดงเวลา หน่วยเสริมบอกเวลา (กาลวลี) ในภาษาไทยจะปรากฏต้นประโยค (หน้าประธาน) หรือท้ายประโยคก็ได้ โดยไม่ทำให้ความหมายรวม ๆ ของประโยคเปลี่ยนแปลงไป อาจจะแตกต่างกันบ้างในเรื่องการเน้นหนัก คือเมื่ออยู่ต้นประโยคจะเน้นมากกว่าเมื่ออยู่ท้ายประโยค เช่น

ตัวอย่างที่ 32 เขาจะมีสอบ **พรุ่งนี้** P112-ข้อ108

ตัวอย่างที่ 33 ผมจะมารับคุณ **เวลาบ่ายโมง** P112-ข้อ111

ตัวอย่างที่ 34 ภาษาจีนเป็นภาษาที่มีผู้นิยมเรียนกันมากขึ้น **ในปัจจุบัน** P113-ข้อ130

ตัวอย่างที่ 35 เขาชอบอ่านหนังสือ **เมื่อมีเวลาว่าง** P114-ข้อ153

ตัวอย่างที่ 36 เขาแอบชอบสุขยิ่ง **มานานแล้ว** P115-ข้อ172

ตัวอย่างที่ 37 พวกเรายังมีเวลาเหลือ **อีก ๒ ชั่วโมง** P115-ข้อ175

คำว่า **พรุ่งนี้ เวลาบ่ายโมง ในปัจจุบัน เมื่อมีเวลาว่าง** ในตัวอย่างที่ 32-35 เป็นคำนามบอกเวลา นามวลีบอกเวลา บุพบทวลีบอกเวลาและคำเชื่อมบอกเวลาทำหน้าที่เป็นหน่วยเสริมบอกเวลาตามลำดับ ปรากฏในตำแหน่งท้ายประโยค คำเหล่านี้ก็สามารถย้ายไปอยู่หน้าประธาน (หรือต้นประโยค) ได้ จะไม่ทำให้ความหมายเปลี่ยนแปลงไป เพราะส่วนเสริมบอกเวลาไม่ได้มีความสัมพันธ์กับส่วนมูลฐานส่วนใดส่วนหนึ่ง โดยเฉพาะในประโยคเดียวกัน (โครงสร้างของภาษาไทย, 2520: 37)

คำว่า **มานานแล้ว** และ **อีก ๒ ชั่วโมง** ในประโยค 36-37 เป็นวลีบอกเวลาทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาปรากฏในตำแหน่งท้ายประโยค ไม่สามารถย้ายที่ได้

ข้อสังเกต คำเชื่อม เมื่อ... ตอน... ตอนที่... เวลา... เวลาที่... ในภาษาไทยสามารถแทน ... 的时候 ... 时 当... 时 ในภาษาจีนได้ ความหมายเหมือนกัน แต่ในภาษาจีน คำเหล่านี้ปรากฏในตำแหน่งหน้าประธาน ไม่สามารถปรากฏในตำแหน่งท้ายประโยคได้

2. ประโยคที่มีบทขยายแสดงเวลาปรากฏ 2 ตำแหน่งในประโยคภาษาจีนและภาษาไทย

ตาราง 4 ประโยคที่มีบทขยายแสดงเวลาปรากฏ 2 ตำแหน่งในประโยคภาษาจีนและภาษาไทย

บทขยายแสดงเวลาที่ปรากฏ 2 ตำแหน่ง	ประโยคภาษาจีน		ประโยคภาษาไทย	
	จำนวน (ประโยค)	ร้อยละ	จำนวน (ประโยค)	ร้อยละ
1. หลังประธานและหน้ากริยา	7	25.0	0	0
2. หน้าประธานและหน้ากริยา	10	35.7	0	0
3. หน้าประธานและหลังประธาน	1	3.6	0	0
4. หน้าประธานและหลังกริยา	3	10.7	1	4.2
5. หลังประธานและหน้ากรรม	1	3.6	0	0
6. หลังประธานและหลังกริยา	2	7.1	0	0
7. หน้าประธาน 2 ที่	4	14.3	3	12.5
8. หน้ากริยาและหลังกรรม	0	0	9	37.5
9. หน้ากริยาและหลังกริยา	0	0	2	8.3
10. หน้าประธานและท้ายประโยค	0	0	9	37.5
รวม	28	100	24	100

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่า ประโยคที่มีบทขยายแสดงเวลาปรากฏ 2 ตำแหน่งในประโยคภาษาจีน ส่วนใหญ่จะปรากฏที่หน้าประธานและหน้ากริยา จำนวน 10 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 35.7 กับหลังประธานและหน้ากริยา จำนวน 7 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 25.0 ตามลำดับ จะไม่มีตำแหน่งปรากฏที่หน้ากริยาและหลังกรรม หน้ากริยาและหลังกริยากับหน้าประธานและท้ายประโยค ส่วนประโยคที่มีบทขยายแสดงเวลาปรากฏ 2 ตำแหน่งในประโยคภาษาไทย ส่วนใหญ่จะปรากฏที่หน้ากริยาและหลังกรรม จำนวน 9 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 37.5 กับหน้าประธานและท้ายประโยค จำนวน 9 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 37.5 จะไม่มีตำแหน่งปรากฏที่หลังประธานและหน้ากริยา หน้าประธานและหน้ากริยา หน้าประธานและหลังประธาน หลังประธานและหน้ากรรม กับหลังประธานและหลังกริยา ประโยคที่มีบทขยายแสดงเวลาปรากฏ 2 ตำแหน่งในประโยคภาษาจีนและภาษาไทยมีตำแหน่งหน้าประธานและหลังกริยา และหน้าประธาน 2 ที่เหมือนกัน แต่ทำหน้าที่ต่างกัน ถ้ามีค่านามหรือนามวลีบอกเวลาและคำวิเศษณ์บอกเวลาปรากฏในประโยคเดียวกัน ในประโยคภาษาจีนค่านามหรือนามวลีบอกเวลาจะปรากฏข้างหน้าคำวิเศษณ์

บอกเวลาเสมอและปรากฏในตำแหน่งหน้าหน่วยหลักด้วยกัน ในประโยคภาษาไทยคำนามหรือนามวลีบอกเวลาจะปรากฏข้างหน้าคำวิเศษณ์บอกเวลาเหมือนกัน ต่างกันแค่ภาษาไทยมีสองตำแหน่ง 1) คือคำนามหรือนามวลีบอกเวลาและคำวิเศษณ์บอกเวลาปรากฏที่หน้าหน่วยหลัก 2) คือ คำนามหรือนามวลีบอกเวลาปรากฏที่หน้าหน่วยหลักและคำวิเศษณ์บอกเวลาปรากฏที่หลังหน่วยหลัก จึงสรุปได้ว่า ทำหน้าที่ไม่เหมือนกันจะปรากฏในตำแหน่งต่างกัน มีรายละเอียดตามต่อไปนี้

1. ประโยคที่มีบทขยายแสดงเวลาปรากฏ 2 ตำแหน่งในประโยคภาษาจีนปรากฏหลังประธานและหน้ากริยา แต่บทขยายแสดงเวลาในภาษาไทยไม่มีตำแหน่งนี้ มีตัวอย่างบทขยายแสดงเวลาในภาษาจีนดังนี้

Ni xiàwǔ chángcháng zuò shénme ?
ตัวอย่างที่ 38 你 || [下午][常常] 做什么? P157-ข้อ2

คุณตอนบ่ายมักจะทำอะไร

ตอนบ่ายคุณมักจะทำอะไร

Ni yǐqián cháng shēngbìng ma?
ตัวอย่างที่ 39 你 || [以前][常] 生病 吗? P157-ข้อ5

คุณเมื่อก่อนบ่อยๆไม่สบายไหม

เมื่อก่อนคุณไม่สบายบ่อยๆไหม

Wǒ xiànzài zhèng máng zhe ne.
ตัวอย่างที่ 40 我 || [现在][正] 忙 <着> 呢。 P157-ข้อ4

ฉันตอนนี้ฉันกำลังยุ่งอยู่

ตอนนี้ฉันกำลังยุ่งอยู่

คำว่า 下午 (ตอนบ่าย) 以前 (เมื่อก่อน) 现在 (ตอนนี้) ในตัวอย่างที่ 38-40 เป็นคำนามบอกเวลาทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยา และปรากฏในตำแหน่งหลังประธาน สามคำนี้ปรากฏที่หน้าประธานก็ได้ คำว่า 常常 (มักจะ) 常 (บ่อย) 正 (กำลัง) เป็นคำวิเศษณ์บอกเวลาก็ทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาเหมือนกัน แต่ปรากฏในตำแหน่งหน้ากริยา ไม่สามารถย้ายที่ได้ เพราะคำวิเศษณ์ในภาษาจีนส่วนใหญ่ต้องปรากฏที่หน้าบทกริยา ถ้ามีคำบอกเวลาสองคำเรียงกันในประโยคเดียวกัน ทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาต้องวางคำนามบอกเวลาอยู่ข้างหน้าคำวิเศษณ์บอกเวลา

2. ประโยคที่มีบทขยายแสดงเวลาปรากฏ 2 ตำแหน่งในประโยคภาษาจีนปรากฏหน้าประธานและหน้ากริยา แต่บทขยายแสดงเวลาในภาษาไทยไม่มีตำแหน่งนี้ มีตัวอย่างบทขยายแสดงเวลาในภาษาจีนดังนี้

- Wǎnshàng nǐ cháng zuò shénme?
ตัวอย่างที่ 41 [晚上] 你 || [常] 做 什么 ? P157-ข้อ8
กลางคืนคุณมักจะทำอะไร
กลางคืนคุณมักจะทำอะไร
Zuótiān tā tūrán lái le.
ตัวอย่างที่ 42 [昨天] 她 || [突然] 来 了。 P158-ข้อ12
เมื่อวานเธอทันทีมาเลย
เมื่อวานอยู่ดี ๆ เธอก็มาทันทีเลย
Jiǔdiǎn wǔshí le , huǒchē mǎshàng jiù dào zhàn le.
ตัวอย่างที่ 43 [九点五十了] , 火车 || [马上] [就] 到 站 了。 P157-ข้อ10
เก้าโมงห้าสิบแล้ว รถไฟทันทีก็ถึงสถานีแล้ว
เก้าโมงห้าสิบแล้ว รถไฟใกล้จะถึงสถานีแล้ว
Wǒ lái de shíhòu , tā zhèngzài tīng yīnyuè ne.
ตัวอย่างที่ 44 [我来的时候] , 他 || [正在] 听 音乐 呢。 P158-ข้อ15
ฉันมาถึงตอนที่เขากำลังฟังเพลงอยู่
ตอนที่ฉันมาถึงเขากำลังฟังเพลงอยู่

คำว่า 晚上 (กลางคืน) 昨天 (เมื่อวาน) ในตัวอย่างที่ 41-42 เป็นคำนามบอกเวลาทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยา และปรากฏในตำแหน่งหน้าประธาน สองคำนี้ปรากฏที่หลังประธานก็ได้ คำว่า 常 (มักจะ) 突然 (ทันที) เป็นคำวิเศษณ์บอกเวลาก็ทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาเหมือนกัน แต่ปรากฏในตำแหน่งหน้ากริยา ไม่สามารถย้ายที่ได้ คำว่า 九点五十了 (เก้าโมงห้าสิบแล้ว) 我来的时候 (เมื่อฉันมา) ในตัวอย่างที่ 43-44 เป็นวลีบอกเวลาทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยา ปรากฏในตำแหน่งหน้าประธานและมีคอมม่าแยกจากประธานด้วย เพื่อเน้นเวลาที่เกิดเหตุการณ์ขึ้นและทำให้ผู้ฟังสนใจ คำว่า 马上 (ทันที) 正在 (กำลัง) เป็นคำวิเศษณ์บอกเวลาก็ทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาเหมือนกัน แต่ปรากฏในตำแหน่งหน้ากริยา ไม่สามารถย้ายที่ได้

3. ประโยคที่มีบทขยายแสดงเวลาปรากฏ 2 ตำแหน่งในประโยคภาษาจีนปรากฏหน้าประธานและหลังประธาน แต่บทขยายแสดงเวลาในภาษาไทยไม่มีตำแหน่งนี้ มีตัวอย่างบทขยายแสดงเวลาในภาษาจีนดังนี้

- Dì sìtiān zǎochén , tā liùdiǎn jiù qǐlái le.
ตัวอย่างที่ 45 [第四天早晨] , 她 || [六点] [就] 起来 了。 P158-ข้อ17
วันที่สี่เช้าเธอหกโมงก็ตื่นแล้ว
เช้าวันที่สี่หกโมงเธอก็ตื่นแล้ว

คำว่า 第四天早晨 (เช้าวันที่สี่) ในตัวอย่างที่ 45 เป็นวลีบอกเวลาทำหน้าที่เป็นบทขยาย

กริยาปรากฏในตำแหน่งหน้าประธานและมีคอมม่าแยกจากประธาน เพื่อเน้นเวลาที่เกิดเหตุการณ์ขึ้นและทำให้ผู้ฟังสนใจ 六点 (หกโมง) เป็นคำบอกจำนวนแสดงเวลาทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาเหมือนกัน จะปรากฏในตำแหน่งหน้ากริยา

4. ประโยคที่มีบทขยายแสดงเวลาปรากฏ 2 ตำแหน่งในประโยคภาษาจีนและภาษาไทย มีตำแหน่งอยู่ที่หน้าประธานและหลังกริยาเหมือนกัน แต่ทำหน้าที่ไม่เหมือนกัน มีรายละเอียดดังนี้

Yǒushíhòu , lǎoshī gěi wǒ fú dǎo yí gè xiǎoshí.

ตัวอย่างที่ 46 [有时候] , 老师 || [给我] 辅导 <一个小时> 。 P159-ข้อ21

บางทีครูให้ฉันติวหนึ่งชั่วโมง

บางทีครูติวให้ฉันหนึ่งชั่วโมง

Jīntiān zǎoshang , wǒmen qǐ dé hěn zǎo.

ตัวอย่างที่ 47 [今天早上] , 我们 || 起 得[很] <早> 。 P159-ข้อ22

วันนี้ตอนเช้าพวกเราตื่นเช้ามาก

เช้านี้พวกเราตื่นเช้ามาก

คำว่า 有时候 (บางที) 今天早上 (เช้านี้) ในตัวอย่างที่ 46-47 เป็นนามวลีบอกเวลาทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาปรากฏหน้าประธานและมีเครื่องหมายจุลภาคแยกจากประธาน เพื่อเน้นเวลาที่เกิดเหตุการณ์ขึ้นและทำให้ผู้ฟังสนใจ คำว่า 一个小时 (หนึ่งชั่วโมง) 早 (เช้า) เป็นวลีและคำคุณศัพท์บอกเวลาตามลำดับ จะทำหน้าที่เป็นบทเสริมบอกเวลาปรากฏในตำแหน่งหลังกริยา

ตัวอย่างที่ 48 **วันนี้** 你 总是 **今天** 来 P118-ข้อ21

คำว่า **วันนี้** เป็นคำนามบอกเวลาทำหน้าที่เป็นหน่วยเสริมบอกเวลาปรากฏหน้าประธาน ส่วนคำว่า **今天** เป็นคำนามบอกเวลาทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาปรากฏหลังกริยา

5. ประโยคที่มีบทขยายแสดงเวลาปรากฏ 2 ตำแหน่งในประโยคภาษาจีนปรากฏหลังประธานและหน้ากรรม แต่บทขยายแสดงเวลาในภาษาไทยไม่มีตำแหน่งนี้ มีตัวอย่างบทขยายแสดงเวลาในภาษาจีนดังนี้

Wǒ měitiān zǎoshang dōu bù chī zǎofàn.

ตัวอย่างที่ 49 我 || [每天早上] [都] 不吃 (早) 饭 。 P159-ข้อ20

ฉันทุกเช้าไม่กินอาหารเช้า

ทุกเช้าฉันไม่กินอาหารเช้า

คำว่า 每天早上 (ทุกวันเช้า) ในตัวอย่างที่ 49 เป็นนามวลีบอกเวลาทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาปรากฏในตำแหน่งหลังประธาน คำว่า 早 (เช้า) เป็นคำคุณศัพท์บอกเวลาทำหน้าที่เป็นบทขยายนามปรากฏในตำแหน่งหน้ากรรม

6. ประโยคที่มีบทขยายแสดงเวลาปรากฏ 2 ตำแหน่งในประโยคภาษาจีนปรากฏหลัง

ประธานและหลังกริยา แต่บทขยายแสดงเวลาในภาษาไทยไม่มีตำแหน่งนี้ มีตัวอย่างบทขยายแสดงเวลาในภาษาจีนดังนี้

Tā měitiān dōu qǐ dé hěn zǎo.

ตัวอย่างที่ 50 他 || [每天] [都] 起 得[很] <早> 。 P159-ข้อ23

เขาทุกวันตื่นเช้า

เขตื่นเช้าทุกวัน

Wǒ měitiān dōu jiānchí duànliàn yì xiǎoshí.

ตัวอย่างที่ 51 我 || [每天] [都] [坚持] 锻炼 <一小时> 。 P159-ข้อ24

ฉันทุกวันออกกำลังกายหนึ่งชั่วโมง

ฉันออกกำลังกายวันละหนึ่งชั่วโมง

คำว่า 每天 (ทุกวัน) ในตัวอย่างที่ 50-51 เป็นคำนามบอกเวลาทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยา และปรากฏในตำแหน่งหลังประธาน คำว่า 早 (เช้า) 一小时 (หนึ่งชั่วโมง) เป็นคำคุณศัพท์บอกเวลาและคำบอกจำนวนแสดงเวลาตามลำดับ จะทำหน้าที่เป็นบทเสริมบอกเวลาปรากฏในตำแหน่งหลังกริยา

7. ประโยคที่มีบทขยายแสดงเวลาปรากฏ 2 ตำแหน่งในประโยคภาษาจีนและภาษาไทย มีตำแหน่งอยู่ที่หน้าประธาน 2 ที่ในประโยคเดียวกันเหมือนกัน บทขยายแสดงเวลาในภาษาจีนปรากฏหน้าประธานจะทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาบอกเวลา และบทขยายแสดงเวลาในภาษาไทยปรากฏหน้าประธานจะทำหน้าที่เป็นหน่วยเสริมบอกเวลา ถ้ามีคำหรือวลีบอกเวลาสองส่วนเรียงกันปรากฏในตำแหน่งหน้าประธาน เวลาไหนยาวนานเวลานั้นก็จะขึ้นอยู่ข้างต้น อีกเวลาหนึ่งก็ตามหลัง มีรายละเอียดดังนี้

Nànián qiūtiān , mǔqīn guò shēngrì de shíhou , wǒ zuò le yì zhāng shēngrikǎ sònggěi tā .

ตัวอย่างที่ 52 [那年秋天], [母亲过生日的时候], 我 || 做了一张生日卡 送给 她。

P159-ข้อ26

ปีนั้นฤดูใบไม้ร่วง แม่ฉลองวันเกิดตอนที่ ฉันทำหนึ่งใบการ์ดส่งให้แม่

ฤดูใบไม้ร่วงในปีนั้น ตอนที่แม่ฉลองวันเกิด ฉันทำการ์ดใบหนึ่งส่งให้แม่

Zài jiā de shíhou , měinián yí dào dōngtiān wǒ dōu yào gǎnmào yì liǎng cì .

ตัวอย่างที่ 53 [在家的時候], [每年一到冬天] 我 || [都要] 感冒 <一兩次> 。 P160-ข้อ27

อยู่บ้านตอนที่ ทุกๆปีเมื่อถึงฤดูหนาว ฉันจะต้องเป็นหวัดครั้งสองครั้ง

ตอนที่อยู่บ้าน ทุกๆปีเมื่อถึงฤดูหนาว ฉันจะต้องเป็นหวัดครั้งสองครั้ง

คำว่า 那年秋天 (ฤดูใบไม้ร่วงในปีนั้น) 母亲过生日的时候 (ตอนที่แม่ฉลองวันเกิด) ใน

家的時候(ตอนที่อยู่บ้าน) 每年一到冬天(ทุกๆปีเมื่อถึงฤดูหนาว) ในตัวอย่างที่ 52-53 เป็นวลีบอกเวลาทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาและปรากฏในตำแหน่งหน้าประธาน 2 ที่ วลีบอกเวลาสองส่วนเรียงกันปรากฏในตำแหน่งหน้าประธาน ถ้าเวลาไหนยาวนานเวลานั้นก็จะขึ้นอยู่ข้างต้น อีกเวลาหนึ่งก็ตามหลัง

ตัวอย่างที่ 54 **เมื่อเข้านี้ ตอนฉันทโรไป** เขาเพิ่งตื่น P117-ข้อ12

ตัวอย่างที่ 55 **สมัยก่อน เมื่อแต่งงานแล้ว** ผู้ชายมักไปอยู่บ้านผู้หญิง P117-ข้อ13

คำว่า **เมื่อเข้านี้ ตอนฉันทโรไป** และ **สมัยก่อน เมื่อแต่งงานแล้ว** ในตัวอย่างที่ 54-55 เป็นวลีบอกเวลาสองส่วนเรียงกันทำหน้าที่เป็นหน่วยเสริมบอกเวลา จะปรากฏในตำแหน่งหน้าประธาน ถ้าเวลาไหนยาวนานเวลานั้นก็จะขึ้นอยู่ข้างต้น อีกเวลาหนึ่งก็ตามหลัง

8. ประโยคที่มีบทขยายแสดงเวลาปรากฏ 2 ตำแหน่งในประโยคภาษาไทยปรากฏหน้ากริยาและหลังกรรม แต่บทขยายแสดงเวลาในภาษาจีนไม่มีตำแหน่งนี้ มีตัวอย่างบทขยายแสดงเวลาในภาษาไทยดังนี้

ตัวอย่างที่ 56 ฉันทัน **จะ** กลับบ้าน **อยู่แล้ว** P117-ข้อ1

ตัวอย่างที่ 57 แม่ **กำลัง** ทำขนมเทียน **อยู่** P117-ข้อ6

ตัวอย่างที่ 58 คุณ **ยัง** คิ่มไวน์นอก **อยู่** รีเปล่า P117-ข้อ7

คำว่า **จะ กำลัง ยัง อยู่ อยู่แล้ว** เป็นคำบ่งเวลา (นววรรณ พันธุมเมธา เรียกคำเหล่านี้เป็นคำบ่งเวลา วิจิตรนัฏ ภาณุพงศ์ เรียกคำเหล่านี้เป็นคำช่วยกริยา) ขยายกริยา แสดงเวลาที่เกิดกริยานั้น ดำเนินอยู่ในขณะนั้นหรือกริยานั้นคงอยู่ มิได้เปลี่ยนแปลงหรือยังไม่เกิดกริยานั้น แต่จะเกิดต่อไป จะปรากฏในตำแหน่งหน้ากริยา เช่น **จะ ยัง กำลัง** และหลังกริยา เช่น **อยู่ อยู่แล้ว** แต่ถ้ามีบทกรรมจะปรากฏที่หลังกรรม คำบ่งเวลาเหล่านี้อาจใช้ร่วมกันก็ได้ เช่น **อยู่แล้ว**

9. ประโยคที่มีบทขยายแสดงเวลาปรากฏ 2 ตำแหน่งในประโยคภาษาไทยปรากฏหน้ากริยาและหลังกริยา แต่บทขยายแสดงเวลาในภาษาจีนไม่มีตำแหน่งนี้ มีตัวอย่างบทขยายแสดงเวลาในภาษาไทยดังนี้

ตัวอย่างที่ 59 เครื่องบิน **จะ** ออก **อยู่แล้ว** P117-ข้อ4

ตัวอย่างที่ 60 ผม **ยัง** ทำงาน **อยู่** P117-ข้อ9

คำว่า **จะ ยัง อยู่ อยู่แล้ว** เป็นคำบ่งเวลา (นววรรณ พันธุมเมธา เรียกคำเหล่านี้เป็นคำบ่งเวลา วิจิตรนัฏ ภาณุพงศ์ เรียกคำเหล่านี้เป็นคำช่วยกริยา) ขยายกริยา แสดงเวลาที่เกิดกริยานั้น ดำเนินอยู่ในขณะนั้นหรือกริยานั้นคงอยู่ มิได้เปลี่ยนแปลงหรือยังไม่เกิดกริยานั้น แต่จะเกิดต่อไป จะปรากฏในตำแหน่งหน้ากริยา เช่น **จะ ยัง** และหลังกริยา เช่น **อยู่ อยู่แล้ว** คำบ่งเวลาเหล่านี้ อาจใช้ร่วมกันก็ได้ เช่น **อยู่แล้ว**

10. ประโยคที่มีบทขยายแสดงเวลาปรากฏ 2 ตำแหน่งในประโยคภาษาไทยปรากฏหน้าประธานและท้ายประโยค แต่บทขยายแสดงเวลาในภาษาจีนไม่มีตำแหน่งนี้ มีตัวอย่างบทขยายแสดงเวลาในภาษาไทยดังนี้

ตัวอย่างที่ 61 **หมู่นี้ ฝนตก ทุกวัน** P117-ข้อ17

ตัวอย่างที่ 62 **ทุกวัน** ชาวนาจะออกไปทำนา **ตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันอาทิตย์** P117-ข้อ20

ตัวอย่างที่ 63 **วันนี้** เขามีช่วงเวลาสอนมาก **ถึงห้าชั่วโมง** P117-ข้อ15

ตัวอย่างที่ 64 **เมื่อออกจากงาน** บริษัทจะชดเชยรายได้ **ให้ 6 เดือน** P117-ข้อ16

คำว่า **หมู่นี้ ทุกวัน วันนี้ เมื่อออกจากงาน** ในตัวอย่างที่ 61-64 เป็นคำหรือวลีบอกเวลาทำหน้าที่เป็นหน่วยเสริมบอกเวลา จะปรากฏในตำแหน่งหน้าประธาน หรือสามารถย้ายไปอยู่ท้ายประโยคก็ได้ ส่วนคำว่า **ทุกวัน ตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันอาทิตย์ ถึงห้าชั่วโมง ให้ 6 เดือน** เป็นคำหรือวลีบอกเวลา ทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยา จะปรากฏในตำแหน่งหลังกริยาหรือท้ายประโยค

ข้อสังเกต

1. ในภาษาไทย ถ้ามีค่านามบอกเวลาตั้งแต่ 2 คำขึ้นไป นิยมใช้คำที่แสดงเวลาที่ยาวนานกว่าวางไว้ข้างหน้า เช่น **วันอาทิตย์ / บ่าย พุธนี้ / บ่าย พุธนี้ / เย็น พุธนี้ / ตอน10โมง** หรือก็มีใช้คำที่แสดงเวลาที่ยาวนานกว่าวางไว้ข้างหลัง เช่น **บ่ายโมง / วันนี้** ส่วนภาษาจีน ถ้ามีค่านามบอกเวลาตั้งแต่ 2 คำขึ้นไป นิยมใช้คำที่แสดงเวลาที่ยาวนานกว่าวางไว้ข้างหน้าเหมือนกัน แต่ไม่มีคำที่แสดงเวลาที่ยาวนานกว่าวางไว้ข้างหลัง เช่น **昨天 / 晚上 (เมื่อคืน) / 今天 / 早上 / 四点 (วันนี้สี่โมง) / 星期二 / 下午 (วันอังคารบ่าย)**

2. ถ้าคำบอกเวลาเป็นชนิดเดียวกันตั้งแต่ 2 คำขึ้นไป ใช้เรียงกันได้ เช่น **วันเสาร์ / วันอาทิตย์ / และวันหยุด** ภาษาจีนก็เหมือนกัน

3. ถ้าจะแสดงวันในสัปดาห์รวมกับวันที่ จะใช้คำเชื่อม **ที่** มาเชื่อมโยง เช่น **วันจันทร์ ที่ 18 มิถุนายน พ.ศ. 2542** ส่วนภาษาจีนจะแสดงวันในสัปดาห์รวมกับวันที่ จะไม่ใช่คำเชื่อม นิยมเขียนสัปดาห์ไว้ในวงเล็บเสมอ เช่น **1999 年 6 月 18 日 (星期一)**

4. วัน เดือน ปี ของภาษาไทยจะเอาวันไว้ข้างหน้าและตามด้วยเดือนและปีตามลำดับ เช่น **วันที่ 4 พฤษภาคม พ.ศ. 2543** แต่ในภาษาจีน ต้องเอาปีไว้ข้างหน้า เดือนอยู่ตรงกลาง วันอยู่หลังสุด และแปลงพุทธศักราชเป็นคริสตศักราช เช่น **(公元) 2000 年 5 月 4 日**

3. ประโยคที่มีบทขยายแสดงสถานที่ปรากฏ 1 ตำแหน่งในประโยคภาษาจีนและภาษาไทย

ตาราง 5 ประโยคที่มีบทขยายแสดงสถานที่ปรากฏ 1 ตำแหน่งในประโยคภาษาจีนและภาษาไทย

บทขยายแสดงสถานที่ ปรากฏในตำแหน่ง	ประโยคภาษาจีน		ประโยคภาษาไทย	
	จำนวน (ประโยค)	ร้อยละ	จำนวน (ประโยค)	ร้อยละ
1. หน้าประธาน	33	34.7	5	5.5
2. หลังประธาน	0	0	11	12.1
3. หน้ากริยา	42	44.2	0	0
4. หลังกริยา	3	3.2	25	27.5
5. หน้ากรรม	17	17.9	0	0
6. หลังกรรม	0	0	7	7.7
7. ท้ายประโยค	0	0	43	47.2
รวม	95	100	91	100

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่า ประโยคที่มีบทขยายแสดงสถานที่ปรากฏ 1 ตำแหน่งในประโยคภาษาจีนส่วนใหญ่ปรากฏหน้ากริยา จำนวน 42 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 44.2 และหน้าประธานจำนวน 33 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 34.7 ตามลำดับ ไม่มีตำแหน่งปรากฏที่หลังประธาน หลังกรรมและท้ายประโยค ส่วนประโยคที่มีบทขยายแสดงสถานที่ปรากฏ 1 ตำแหน่งในประโยคภาษาไทยส่วนใหญ่ปรากฏท้ายประโยค จำนวน 43 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 47.2 และหลังกริยาจำนวน 25 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 27.5 จะไม่มีตำแหน่งปรากฏที่หน้ากริยาและหน้ากรรม ประโยคที่มีบทขยายแสดงสถานที่ปรากฏ 1 ตำแหน่งในประโยคภาษาจีนและภาษาไทยมีตำแหน่งหน้าประธานและหลังกริยาเหมือนกัน แต่ทำหน้าที่ต่างกัน มีรายละเอียดตามต่อไปนี้

1. ประโยคที่มีบทขยายแสดงสถานที่ปรากฏ 1 ตำแหน่งในประโยคภาษาจีนและภาษาไทยมีตำแหน่งปรากฏที่หน้าประธานเหมือนกัน ต่างกันก็คือทำหน้าที่ไม่เหมือนกัน บทขยายแสดงสถานที่ในภาษาจีนปรากฏหน้าประธานทำหน้าที่ได้ 2 หน้าที่ คือบทขยายกริยาแสดงสถานที่และบทขยายนามแสดงสถานที่ ถ้าบทขยายกริยาแสดงสถานที่ปรากฏในตำแหน่งหน้าประธานต้องใช้เครื่องหมายจุดภาคแยกจากบทประธาน เพื่อเน้นสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์ขึ้นและทำให้ผู้ฟังสนใจ ส่วนบทขยายแสดงสถานที่ในภาษาไทยปรากฏในตำแหน่งหน้าประธานทำหน้าที่เป็น

หน่วยเสริมบอกสถานที่ หน่วยเสริมบอกสถานที่ (สถานวลี) จะปรากฏในตำแหน่งต้นประโยค (หน้าประธาน)หรือท้ายประโยคก็ได้ โดยไม่ทำให้ความหมายรวมๆของประโยคเปลี่ยนแปลงไป อาจแตกต่างกันบ้างในเรื่องการเน้นหนัก คือเมื่ออยู่ต้นประโยคจะเน้นมากกว่าเมื่ออยู่ท้ายประโยค มีรายละเอียดดังนี้

Zài lóu shàng, nǐ shàngqù zhǎo tā ba.

ตัวอย่างที่ 65 [在楼上] , 你 || <上去> 找 她 吧 。 P162-ข้อ1

ที่ชั้นบนคุณขึ้นไปหาเขา

คุณขึ้นไปหาเขาที่ชั้นบน

Zài zhōngguó , huàirén zuì pà wǔjǐng.

ตัวอย่างที่ 66 [在中国] , 坏人 || [最] 怕 武警 。 P162-ข้อ5

ในประเทศจีน คนเลวกลัวตำรวจติดอาวุธที่สุด

ในประเทศจีน คนเลวกลัวตำรวจติดอาวุธที่สุด

Zhōngguó de míngshènggǔjì duō dé hěn.

ตัวอย่างที่ 67 (中国的) 名胜古迹 || 多 <得很> 。 P167-ข้อ53

จีนของมีชื่อเสียงโบราณสถานที่มีมากมาย

โบราณสถานที่มีชื่อเสียงของจีนมีมากมาย

Cóng Dōngjīng lái de fēijī dào le ma?

ตัวอย่างที่ 68 (从东京来的) 飞机 || 到 了 吗 ? P167-ข้อ55

จาก Dong Jingของเครื่องบิน มาถึงหรือยัง

เครื่องบินจาก Dong Jing มาถึงหรือยัง

คำว่า 在楼上 (ที่ชั้นบน) 在中国 (ในประเทศจีน) ในตัวอย่างที่ 65-66 เป็นบุพบทวลีบอกสถานที่ปรากฏในตำแหน่งหน้าประธานและใช้เครื่องหมายจุลภาคแยกจากประธาน เพื่อเน้นสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์ขึ้นและทำให้ผู้ฟังสนใจ และทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาแสดงสถานที่ ส่วนคำว่า 中国的 (ของประเทศจีน) 从东京来的 (มาจาก Dong Jing) เป็นคำนามและบุพบทวลีบอกสถานที่ปรากฏในตำแหน่งหน้าประธาน ทำหน้าที่เป็นบทขยายนามแสดงสถานที่และใช้คำเชื่อม 的 ด้วย

ตัวอย่างที่ 69 **ที่ภูเก็ต** ทะเลสวยจริงๆ P123-ข้อ78

ตัวอย่างที่ 70 **ในบ้าน** แม่มักเป็นคนทำอาหาร P123-ข้อ79

คำว่า **ที่ภูเก็ต** **ในบ้าน** ในตัวอย่างที่ 69-70 เป็นบุพบทวลีบอกสถานที่ปรากฏในตำแหน่งหน้าประธานและทำหน้าที่เป็นหน่วยเสริมบอกสถานที่ และย้ายไปอยู่ท้ายประโยคก็ได้

2. ประโยคที่มีบทขยายแสดงสถานที่ปรากฏ 1 ตำแหน่งในประโยคภาษาไทยมีตำแหน่ง

ปรากฏที่หลังประธานและทำหน้าที่เป็นบทขยายประธาน บทขยายแสดงสถานที่ในภาษาจีน ไม่มีตำแหน่งนี้ ถ้าจะขยายประธานจะปรากฏในตำแหน่งหน้าประธาน มีตัวอย่างบทขยายแสดงสถานที่ในภาษาไทยดังนี้

ตัวอย่างที่ 71 ผลไม้ **เมืองไทย** อร่อย P123-ข้อ84

ตัวอย่างที่ 72 ชาวนา **ในชนบทของไทย** ส่วนมากจะใช้ควายไถนา P123-ข้อ89

คำว่า **เมืองไทย ในชนบทของไทย** ในตัวอย่างที่ 71-72 เป็นคำนามและบุพบทลึบออกสถานที่ปรากฏในตำแหน่งหลังประธานและทำหน้าที่เป็นบทขยายประธาน

3. ประโยคที่มีบทขยายแสดงสถานที่ปรากฏ 1 ตำแหน่งในประโยคภาษาจีนมีตำแหน่งปรากฏที่หน้ากริยาและทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาแสดงสถานที่ ไม่สามารถย้ายที่ได้ ส่วนบทขยายแสดงสถานที่ในภาษาไทยไม่มีตำแหน่งนี้ มีตัวอย่างบทขยายแสดงสถานที่ในภาษาจีนดังนี้

Tā bàba zài shāngdiàn gōngzuò.

ตัวอย่างที่ 73 (他)爸爸 || [在商店] 工作 。 P163-ข้อ15

เขาพ่อที่ร้านค้าทำงาน

พ่อเขาทำงานที่ร้านค้า

Wáng xiānsheng qù Shànghǎi chūchāi le.

ตัวอย่างที่ 74 (王)先生 || [去上海] 出差 了。 P163-ข้อ11

คุณหวางที่ **Shang Hai**ทำงาน

คุณหวางทำงานที่ Shang Hai

Mài Kè cóng lóu xià ná shànglái yì fēng xìn.

ตัวอย่างที่ 75 麦克 || [从楼下] 拿 <上来>(一封) 信。 P165-ข้อ34

Mai Ke **จากชั้นล่าง**นำขึ้นมาหนึ่งฉบับจดหมาย

Mai Ke นำจดหมายขึ้นมาหนึ่งฉบับจากชั้นล่าง

คำว่า 在商店 (ที่ร้านค้า) 去上海 (ที่ Shang Hai) 从楼下 (จากชั้นล่าง) ในตัวอย่างที่ 73-75 เป็นบุพบทลึบและกริยาลึบออกสถานที่ปรากฏในตำแหน่งหน้ากริยา ทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาแสดงสถานที่

4. ประโยคที่มีบทขยายแสดงสถานที่ปรากฏ 1 ตำแหน่งในประโยคภาษาจีนและภาษาไทยมีตำแหน่งปรากฏที่หลังกริยาเหมือนกัน ต่างกันก็คือทำหน้าที่ไม่เหมือนกัน บทขยายแสดงสถานที่ในประโยคภาษาจีนปรากฏหลังกริยาทำหน้าที่เป็นบทเสริมแสดงสถานที่ ส่วนบทขยายแสดงสถานที่ในประโยคภาษาไทยปรากฏหลังกริยาจะทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาบอกสถานที่ มีรายละเอียดดังนี้

Wǒ de shū fàng zài zhuōzi shàng.

ตัวอย่างที่ 76 (我的) 书 || 放 <在桌子上> 。 P171-ข้อ94

ฉันของหนังสือวาง **อยู่บนโต๊ะ**

หนังสือของฉันวางอยู่บนโต๊ะ

Zhè ge gōngsī chuàngjiàn yú Shànghǎi.

ตัวอย่างที่ 77 (这个) 公司 || 创建 <于上海> 。 P172-ข้อ95

นี่บริษัทก่อตั้งขึ้นที่ **Shang Hai**

บริษัทนี้ก่อตั้งขึ้นที่ Shang Hai

คำว่า 在桌子上 (อยู่บนโต๊ะ) 于上海 (ที่ Shang Hai) ในตัวอย่างที่ 76-77 เป็นบุพบทวลีบอกสถานที่ปรากฏในตำแหน่งหลังกริยา จะทำหน้าที่เป็นบทเสริมบอกสถานที่

ตัวอย่างที่ 78 ร้านนี้อยู่ที่ **ที่ประตูท่าแพ** P119-7

ตัวอย่างที่ 79 ผมจะรอ **ที่บ้าน** P120-24

คำว่า **ที่ประตูท่าแพ** **ที่บ้าน** ในตัวอย่างที่ 78-79 เป็นบุพบทวลีบอกสถานที่ปรากฏในตำแหน่งหลังกริยา จะทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาบอกสถานที่

5. ประโยคที่มีบทขยายแสดงสถานที่ปรากฏ 1 ตำแหน่งในประโยคภาษาจีนมีตำแหน่งปรากฏที่หน้าบทกรรมและทำหน้าที่เป็นบทขยายนามแสดงสถานที่ ไม่สามารถย้ายที่ได้ ส่วนบทขยายแสดงสถานที่ในภาษาไทยไม่มีตำแหน่งนี้ ถ้าจะขยายบทกรรมต้องปรากฏในตำแหน่งหลังกรรม มีตัวอย่างบทขยายแสดงสถานที่ในภาษาจีนดังนี้

Shūdiàn zài yínháng pángbiān.

ตัวอย่างที่ 80 书店 || 在 (银行) 旁边 。 P170-ข้อ79

หนังสือร้านอยู่**ธนาคารข้างๆ**

ร้านหนังสืออยู่**ข้างๆธนาคาร**

Bówùguǎn zài túshūguǎn hé gōngyuán de zhōngjiān.

ตัวอย่างที่ 81 博物馆 || 在 (图书馆和公园的) 中间 。 P171-ข้อ86

พิพิธภัณฑ์อยู่**ห้องสมุดกับสวนสาธารณะ**ระหว่าง

พิพิธภัณฑ์อยู่**ระหว่างห้องสมุดกับสวนสาธารณะ**

คำว่า 银行 (ธนาคาร) 图书馆和公园的 (ระหว่างห้องสมุดกับสวนสาธารณะ) ในตัวอย่างที่ 80-81 เป็นคำนามหรือนามวลีบอกสถานที่ปรากฏในตำแหน่งหน้ากรรม จะทำหน้าที่เป็นบทขยายนามขยายบทกรรม

6. ประโยคที่มีบทขยายแสดงสถานที่ปรากฏ 1 ตำแหน่งในประโยคภาษาไทยมีตำแหน่งปรากฏที่หลังบทกรรมและทำหน้าที่เป็นบทขยายกรรมแสดงสถานที่ ไม่สามารถย้ายที่ได้ ส่วน

บทขยายแสดงสถานที่ในภาษาจีน ไม่มีตำแหน่งนี้ ถ้าจะขยายบทกรรมต้องปรากฏในตำแหน่งหน้าบทกรรม มีตัวอย่างบทขยายแสดงสถานที่ในภาษาไทยดังนี้

ตัวอย่างที่ 82 ดินันขอแนะนำสภาพอากาศ **ของเมืองคุนหมิง** P122-ข้อ73

ตัวอย่างที่ 83 มานิตย์เป็นประธานชมรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม **ที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่**

P121-ข้อ40

คำว่า **ของเมืองคุนหมิง ที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่** ในตัวอย่างที่ 82-83 เป็นบุพบทวลีบอกสถานที่ปรากฏในตำแหน่งหลังบทกรรม จะทำหน้าที่เป็นบทขยายกรรม

7. ประโยคที่มีบทขยายแสดงสถานที่ปรากฏ 1 ตำแหน่งในประโยคภาษาไทยมีตำแหน่งปรากฏที่ท้ายประโยคและทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาแสดงสถานที่และหน่วยเสริมบอกสถานที่ หน่วยเสริมบอกสถานที่ (สถานวลี) จะปรากฏต้นประโยค (หน้าประธาน) หรือท้ายประโยคก็ได้ โดยไม่ทำให้ความหมายรวม ๆ ของประโยคเปลี่ยนแปลงไป อาจจะแตกต่างกันบ้างในเรื่องการเน้นหนัก คือเมื่ออยู่ต้นประโยคจะเน้นมากกว่าเมื่ออยู่ท้ายประโยค ส่วนบทขยายแสดงสถานที่ในภาษาจีน ไม่มีตำแหน่งนี้ มีตัวอย่างบทขยายแสดงสถานที่ในภาษาไทยดังนี้

ตัวอย่างที่ 84 เข้มโทรมหาหาเขา **จากกรุงเทพฯ** P120-ข้อ29

ตัวอย่างที่ 85 เขาติดตั้งจานดาวเทียม **ที่บ้าน** P122-ข้อ54

ตัวอย่างที่ 86 ดินันเดินทางไปฉลองสงกรานต์ **ที่เชียงใหม่** P122-ข้อ69

ตัวอย่างที่ 87 ที่นี่เป็นศูนย์การค้าของชาวจีน **ในกรุงเทพฯ** P122-ข้อ70

คำว่า **จากกรุงเทพฯ ที่บ้าน** ในตัวอย่างที่ 84-85 เป็นบุพบทวลีบอกสถานที่ปรากฏในตำแหน่งท้ายประโยค จะทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาแสดงสถานที่ที่ไม่สามารถย้ายที่ได้ ส่วนคำว่า **ที่เชียงใหม่ ในกรุงเทพฯ** ในตัวอย่างที่ 86-87 เป็นบุพบทวลีบอกสถานที่ปรากฏในตำแหน่งท้ายประโยค จะทำหน้าที่เป็นหน่วยเสริมบอกสถานที่และย้ายไปอยู่หน้าประธานก็ได้

ข้อสังเกต

1. การเขียนที่อยู่ของภาษาจีนจะมีลำดับคำตรงข้ามกับภาษาไทย คือเริ่มเขียนจาก ชื่อประเทศ ตามด้วยมณฑล อำเภอ/เขต ตำบล/แขวง หมู่บ้าน บ้านเลขที่จะเขียนอยู่ตอนสุดท้าย
2. วิธีแสดงสถานที่ของภาษาไทย คือ คำที่แสดงสถานที่เล็กจะอยู่หน้าคำที่แสดงสถานที่ใหญ่ เช่น **หอพัก ใกล้มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ บริษัทอาหารสัตว์ สาขาเมืองคุนหมิง** ตรงข้ามกับภาษาจีน
3. การเขียนชื่อของสถานที่ในภาษาไทย คือชื่อสถานที่จะอยู่ข้างหลังสถานที่ เช่น **โรงแรมคุนหมิง โรงแรมโลดัส** ตรงข้ามกับภาษาจีน

4. ในภาษาไทย บางกรณีไม่ได้ใช้คำบุพบทหน้าคำนามหรือนามวลีแสดงสถานที่ เพราะในความหมายกว้างๆ เราไม่ต้องใช้บุพบทเชื่อมก็ได้ ภาษาจีนก็เหมือนกัน คำเชื่อม 的 (de) ในภาษาจีนสามารถแทนคำเชื่อม ของ และคำบุพบท ที่ ในภาษาไทยได้

4. ประโยคที่มีทั้งบทขยายแสดงเวลาและสถานที่โดยแสดงบทขยายแสดงเวลาก่อนบทขยายแสดงสถานที่ในประโยคภาษาจีนและภาษาไทย

ตาราง 6 ประโยคที่มีทั้งบทขยายแสดงเวลาและสถานที่โดยแสดงบทขยายแสดงเวลาก่อนบทขยายแสดงสถานที่ในประโยคภาษาจีนและภาษาไทย

บทขยายแสดงเวลาและสถานที่ ปรากฏในตำแหน่ง	ประโยคภาษาจีน		ประโยคภาษาไทย	
	จำนวน (ประโยค)	ร้อยละ	จำนวน (ประโยค)	ร้อยละ
1. หน้าประธานและหน้ากริยา	48	68.6	0	0
2. หลังประธานและหน้ากริยา	6	8.6	0	0
3. หน้ากริยาทั้งสอง	5	7.1	0	0
4. หน้าประธานและหน้ากรรม	4	5.7	0	0
5. หน้าประธานทั้งสอง	7	10.0	2	3.7
6. หน้าประธานและท้ายประโยค	0	0	31	57.4
7. หน้าประธานและหลังกริยา	0	0	20	37.0
8. หน้าประธานและหลังประธาน	0	0	1	1.9
รวม	70	100	54	100

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่า ประโยคที่มีทั้งบทขยายแสดงเวลาและสถานที่โดยแสดงบทขยายแสดงเวลาก่อนบทขยายแสดงสถานที่ในประโยคภาษาจีนส่วนใหญ่ปรากฏหน้าประธานและหน้ากริยา จำนวน 48 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 68.6 ไม่มีตำแหน่งปรากฏที่หน้าประธานและท้ายประโยค หน้าประธานและหลังกริยา และ หน้าประธานและหลังประธาน ส่วนประโยคที่มีทั้งบทขยายแสดงเวลาและสถานที่โดยแสดงบทขยายแสดงเวลาก่อนบทขยายแสดงสถานที่ในประโยคภาษาไทยส่วนใหญ่ปรากฏหน้าประธานและท้ายประโยค จำนวน 31 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 57.4 และ หน้าประธานและหลังกริยา จำนวน 20 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 37.0 ไม่มีตำแหน่งปรากฏที่หน้าประธานและหน้ากริยา หลังประธานและหน้ากริยา หน้ากริยาทั้งสอง และ

หน้าประธานและหน้ากรรม ประโยคที่มีทั้งบทขยายแสดงเวลาและสถานที่โดยแสดงบทขยายแสดงเวลาก่อนบทขยายแสดงสถานที่ในประโยคภาษาจีนและภาษาไทยมีตำแหน่งหน้าประธานทั้งสองเหมือนกัน แต่ทำหน้าที่ต่างกัน บทขยายแสดงเวลาและสถานที่ในประโยคภาษาจีนส่วนใหญ่บทขยายแสดงเวลาและบทขยายแสดงสถานที่ที่จะปรากฏหน้าหน่วยหลักและบทขยายแสดงเวลาจะปรากฏหน้าบทขยายแสดงสถานที่ แต่บทขยายแสดงเวลาและสถานที่ในประโยคภาษาไทยบทขยายแสดงเวลาและบทขยายแสดงสถานที่ปรากฏได้สองตำแหน่ง 1) คือบทขยายแสดงเวลาและบทขยายแสดงสถานที่ปรากฏหน้าหน่วยหลัก 2) คือบทขยายแสดงเวลาปรากฏหน้าหน่วยหลักและบทขยายแสดงสถานที่ปรากฏหลังหน่วยหลัก มีรายละเอียดตามต่อไปนี้

1. บทขยายแสดงเวลาในประโยคภาษาจีนปรากฏหน้าประธาน ทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาแสดงเวลา และบทขยายแสดงสถานที่ในประโยคภาษาจีนปรากฏหน้ากริยา ทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาแสดงสถานที่ ส่วนบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ในประโยคภาษาไทยไม่มีตำแหน่งนี้มีตัวอย่างบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ในประโยคภาษาจีนดังนี้

Xiàwǔ liùdiǎn wǒ qù shí táng chī fàn.

ตัวอย่างที่ 88 [下午六点] 我 || [去食堂] 吃饭 。 P176-ข้อ17

เย็นหกโมงฉันไปโรงอาหารกินข้าว

หกโมงเย็นฉันไปกินข้าวที่โรงอาหาร

Xiànzài tā zài yǔ yán wén huà dà xué xué xí hàn yǔ.

ตัวอย่างที่ 89 [现在]他 || [在语言文化大学]学习汉语。 P177-ข้อ22

ตอนนี้เขาที่มหาวิทยาลัยภาษาและวัฒนธรรมเรียนภาษาจีน

ตอนนี้เขาเรียนภาษาจีนที่มหาวิทยาลัยภาษาและวัฒนธรรม

คำว่า 下午六点 (หกโมงเย็น) 现在 (ตอนนี้) ในตัวอย่างที่ 88-89 เป็นนามวลีและคำนามบอกเวลาปรากฏในตำแหน่งหน้าประธานและทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาแสดงเวลา ส่วนคำว่า 去食堂 (ไปโรงอาหาร) 在语言文化大学 (ที่มหาวิทยาลัยภาษาและวัฒนธรรม) เป็นกริยาวลีและบุพบทลึบออกสถานที่ปรากฏในตำแหน่งหน้ากริยาและทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาแสดงสถานที่

2. บทขยายแสดงเวลาในประโยคภาษาจีนปรากฏหลังประธาน ทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาแสดงเวลา และบทขยายแสดงสถานที่ในประโยคภาษาจีนปรากฏหน้ากริยา ทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาแสดงสถานที่ ส่วนบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ในประโยคภาษาไทยไม่มีตำแหน่งนี้มีตัวอย่างบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ในประโยคภาษาจีนดังนี้

Nǐ jīntiān zài jiā xiūxi.

ตัวอย่างที่ 90 你 || [今天] [在家] 休息 。 P173-ข้อ1

คุณวันนี้ที่บ้านพักผ่อน

วันนี้คุณพักก่อนที่บ้าน

Wǒ de tóngxué qùnián qiūtiān qù ChóngQìng lǚxíng.

ตัวอย่างที่ 91 (我的)同学 || [去年秋天][去重庆]旅行 。 P174-ข้อ6

ฉันของเพื่อนปีที่แล้วฤดูใบไม้ร่วงไป Chong Qing เที่ยว

ฤดูใบไม้ร่วงปีที่แล้วเพื่อนฉันไปเที่ยว Chong Qing

คำว่า 今天(วันนี้) 去年秋天(ฤดูใบไม้ร่วงปีที่แล้ว) ในตัวอย่างที่ 90-91 เป็นคำนามและนามวลีบอกเวลาปรากฏในตำแหน่งหลังประธานและทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาแสดงเวลา ส่วนคำว่า 在家(ที่บ้าน) 去重庆(ไป Chong Qing) เป็นบุพบทวลีและกริยาลีบอกสถานที่ปรากฏในตำแหน่งหน้ากริยาและทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาแสดงสถานที่

3. บทขยายแสดงเวลาในประโยคภาษาจีนปรากฏหน้ากริยา ทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาแสดงเวลา และบทขยายแสดงสถานที่ในประโยคภาษาจีนปรากฏหน้ากริยา ทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาแสดงสถานที่ ส่วนบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ในประโยคภาษาไทยไม่มีตำแหน่งนี้ มีตัวอย่างบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ในประโยคภาษาจีนดังนี้

Wǒ chángcháng zài zhèr kànshū.

ตัวอย่างที่ 92 我 || [常常][在这儿]看书 。 P173-ข้อ5

ฉันบ่อยๆที่นี้อ่านหนังสือ

ฉันอ่านหนังสือที่นี้อ่าน

Wǒ cháng qù bǎihuòdàlóu mǎi dōngxi.

ตัวอย่างที่ 93 我 || [常][去百货大楼]买东西 。 P174-ข้อ9

ฉันบ่อยๆไปห้างสรรพสินค้าซื้อของ

ฉันไปซื้อของที่ห้างสรรพสินค้าบ่อยๆ

คำว่า 常常 (บ่อยๆ) 常 (บ่อย) ในตัวอย่างที่ 92-93 เป็นคำวิเศษณ์บอกเวลาปรากฏในตำแหน่งหน้ากริยาและทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาแสดงเวลา ส่วนคำว่า 在这儿(ที่นี้) 去百货大楼(ไปห้างสรรพสินค้า) เป็นบุพบทวลีและกริยาลีบอกสถานที่ปรากฏในตำแหน่งหน้ากริยาและทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาแสดงสถานที่

4. บทขยายแสดงเวลาในประโยคภาษาจีนปรากฏหน้าประธาน ทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาแสดงเวลา และบทขยายแสดงสถานที่ในประโยคภาษาจีนปรากฏหน้ากรรม ทำหน้าที่เป็นบทขยายนามแสดงสถานที่ ส่วนบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ในประโยคภาษาไทยไม่มีตำแหน่งนี้ มีตัวอย่างบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ในประโยคภาษาจีนดังนี้

Yǐqián wǒ méi kàn guò zhōngguó de zájì.

ตัวอย่างที่ 94 [以前] 我 || 没看 [过] (中国的) 杂技 。 P185-ข้อ58

เมื่อก่อนฉันไม่เคยดูจีนของกายกรรม

เมื่อก่อนฉันไม่เคยดูกายกรรมจีน

Zhí dào wǎnshàng shí èr diǎn, wǒ cái zhǎo dào BěiJīng de péngyou.

ตัวอย่างที่ 95 [直到晚上十二点]，我||[才] 找到 (北京的) 朋友。 P185-ข้อ60

จนกระทั่งคืนเที่ยง ฉันถึงหาเจอ Bei Jing เพื่อน

จนกระทั่งเที่ยงคืน ฉันถึงหาเพื่อนคน Bei Jing เจอ

คำว่า 以前 (เมื่อก่อน) 直到晚上十二点 (จนกระทั่งเที่ยงคืน) ในตัวอย่างที่ 94-95 เป็นคำนามและวลีบอกเวลาปรากฏในตำแหน่งหน้าประธานและทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาแสดงเวลา ส่วนคำว่า 中国的 (ของจีน) 北京的 (ของBei Jing) เป็นคำนามบอกสถานที่ปรากฏในตำแหน่งหน้ากรรมและทำหน้าที่เป็นบทขยายนามแสดงสถานที่

5. บทขยายแสดงเวลาและสถานที่ในประโยคภาษาจีนปรากฏหน้าประธานมี 3 ประเภท ประเภทที่หนึ่งคือ บทขยายแสดงเวลาปรากฏหน้าประธาน ทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาแสดงเวลา และบทขยายแสดงสถานที่ปรากฏหน้าประธาน ทำหน้าที่เป็นบทขยายนามแสดงสถานที่ ประเภทที่สองคือ บทขยายแสดงเวลาปรากฏหน้าประธาน ทำหน้าที่เป็นบทขยายนามแสดงเวลา และบทขยายแสดงสถานที่ปรากฏหน้าประธาน ทำหน้าที่เป็นบทขยายนามแสดงสถานที่ ประเภทที่สามคือ บทขยายแสดงเวลาปรากฏหน้าประธาน ทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาแสดงเวลา และบทขยายแสดงสถานที่ปรากฏหน้าประธาน ทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาแสดงสถานที่ ส่วนบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ในประโยคภาษาไทยก็มีตำแหน่งนี้เหมือนกัน คือ บทขยายแสดงเวลาปรากฏหน้าประธาน ทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาแสดงเวลา และบทขยายแสดงสถานที่ปรากฏหน้าประธาน ทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาแสดงสถานที่ มีรายละเอียดดังนี้

Xiànzài BěiJīng de dàlóu yuè gài yuè duō.

ตัวอย่างที่ 96 [现在] (北京的) 大楼 || 越盖越多。 P187-ข้อ65

ตอนนี้ Bei Jing ของตึก ยิ่งสร้างยิ่งเยอะ

ตอนนี้ตึก Bei Jing ยิ่งสร้างยิ่งเยอะ

คำว่า 现在 (ตอนนี้) เป็นคำนามบอกเวลาปรากฏหน้าประธานและทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาแสดงเวลา ส่วนคำว่า 北京的 (ของ BeiJing) เป็นคำนามบอกสถานที่ปรากฏในตำแหน่งหน้าประธานและทำหน้าที่เป็นบทขยายนามแสดงสถานที่

Zhōngwǔ shítáng chīfàn de rén hěn duō.

ตัวอย่างที่ 97 (中午食堂吃饭的) 人 || [很] 多。 P187-ข้อ67

ตอนเที่ยงโรงอาหารกินข้าวคนมากเยอะ

ตอนเที่ยงคนที่กินข้าวในโรงอาหารเยอะมาก

คำว่า 中午 (ตอนเที่ยง) เป็นคำนามบอกเวลาปรากฏหน้าประธานและทำหน้าที่เป็น
 บทขยายนามแสดงเวลา ส่วนคำว่า 食堂 (ในโรงอาหาร) เป็นคำนามบอกสถานที่ปรากฏใน
 ตำแหน่งหน้าประธานและทำหน้าที่เป็นบทขยายนามแสดงสถานที่

Yí gè xuětiān de zhōushang, zài bàngōngshì lǐ, liǎng gè rén
 zài tāolùn jiāotōng wèntí.

ตัวอย่างที่ 98 [一个雪天的早上], [在办公室里], (两个人)人 || [在] 讨论(交通) 问题。

P188-ข้อ69

หนึ่งวันหิมะตกของคนเข้า ในห้องทำงานสองคนคุยกันเรื่องการจราจร
เช้าวันที่หิมะตก คนสองคนคุยกันเรื่องการจราจรในห้องทำงาน

คำว่า 一个雪天的早上 (เช้าวันที่หิมะตก) เป็นวลีบอกเวลาปรากฏในตำแหน่งหน้า
 ประธานและทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาแสดงเวลา ส่วนคำว่า 在办公室里 (ในห้องทำงาน) เป็น
 บุพบทวลีบอกสถานที่ปรากฏในตำแหน่งหน้าประธานและทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาแสดง
 สถานที่ ในภาษาจีนถ้าจะเน้นเวลาและสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์ขึ้น ต้องวางเวลาและสถานที่ไว้หน้า
 ประธานและใช้เครื่องหมายจุดภาคด้วย โดยทั่วไปบทขยายกริยาแสดงเวลาจะปรากฏข้างหน้า
 บทขยายกริยาแสดงสถานที่เสมอ

ตัวอย่างที่ 99 **เวลาที่ต้องการติดต่อกับครอบครัว ในกรุงเทพฯ** เราจะขออนุญาตใช้โทรศัพท์
 ที่ชั้นล่าง P124-ข้อ1

คำว่า **เวลาที่ต้องการติดต่อกับครอบครัว** เป็นวลีบอกเวลาปรากฏในตำแหน่งหน้า
 ประธานและทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาแสดงเวลา ส่วนคำว่า **ในกรุงเทพฯ** เป็นบุพบทบอก
 สถานที่ปรากฏในตำแหน่งหน้าประธานและทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยา

6. บทขยายแสดงเวลาในประ โยคภาษาไทยปรากฏหน้าประธาน ทำหน้าที่เป็นหน่วย
 เสริมบอกเวลา และบทขยายแสดงสถานที่ในประ โยคภาษาไทยปรากฏท้ายประ โยค ทำหน้าที่เป็น
 บทขยายกริยาแสดงสถานที่ ส่วนบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ในประ โยคภาษาจีนไม่มีตำแหน่ง
 นี้ มีตัวอย่างบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ในประ โยคภาษาไทยดังนี้

ตัวอย่างที่ 100 **บ่าย 3 โมง 50 นาที** ผมจะไปรับคุณ **ที่โรงแรมคุณหมิงนะ** P127-ข้อ34

ตัวอย่างที่ 101 **วันนี้** ผมจะพาพวกท่านไปรับประทานอาหารไทย **ที่ห้องอาหาร** P127-ข้อ36

คำว่า **บ่าย 3 โมง 50 นาที** และ**วันนี้** ในตัวอย่างที่ 100-101 เป็นวลีและคำนามบอกเวลา
 ปรากฏในตำแหน่งหน้าประธาน ทำหน้าที่เป็นหน่วยเสริมบอกเวลา ส่วนคำว่า **ที่โรงแรมคุณหมิง**
 และ**ที่ห้องอาหาร** เป็นบุพบทวลีบอกสถานที่ปรากฏในตำแหน่งท้ายประ โยค ทำหน้าที่เป็น
 บทขยายกริยาแสดงสถานที่

7. บทขยายแสดงเวลาในประ โยคภาษาไทยปรากฏหน้าประธาน ทำหน้าที่เป็น

หน่วยเสริมบอกเวลา และบทขยายแสดงสถานที่ในประโยคภาษาไทยปรากฏหลังกริยา ทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาแสดงสถานที่ ส่วนบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ในประโยคภาษาจีนไม่มีตำแหน่งนี้ มีตัวอย่างบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ในประโยคภาษาไทยดังนี้

ตัวอย่างที่ 102 **พรุ่งนี้** พวกเราจะไป **ภูเขาหิมะวิหหลง** P128-ข้อ44

ตัวอย่างที่ 103 **คืนนี้** เขาจะพักอยู่ **ที่โรงแรมริมกก** P125-ข้อ9

คำว่า **พรุ่งนี้** และ **คืนนี้** ในตัวอย่างที่ 102-103 เป็นคำนามและวลีบอกเวลาปรากฏในตำแหน่งหน้าประธาน ทำหน้าที่เป็นหน่วยเสริมบอกเวลา ส่วนคำว่า **ภูเขาหิมะวิหหลง** และ **โรงแรมริมกก** เป็นนามวลีและบุพบทวลีบอกสถานที่ปรากฏในตำแหน่งหลังกริยา ทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาแสดงสถานที่

8. บทขยายแสดงเวลาในประโยคภาษาไทยปรากฏหน้าประธาน ทำหน้าที่เป็นหน่วยเสริมบอกเวลา และบทขยายแสดงสถานที่ในประโยคภาษาไทยปรากฏหลังประธาน ทำหน้าที่เป็นบทขยายประธานแสดงสถานที่ ส่วนบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ในประโยคภาษาจีนไม่มีตำแหน่งนี้ มีตัวอย่างบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ในประโยคภาษาไทยดังนี้

ตัวอย่างที่ 104 **ทุกวันเสาร์** ร้านค้าต่างๆ **ในตลาดขายส่ง** จะลดราคาสินค้า P129-ข้อ52

คำว่า **ทุกวันเสาร์** เป็นวลีบอกเวลาปรากฏในตำแหน่งหน้าประธาน ทำหน้าที่เป็นหน่วยเสริมบอกเวลา ส่วนคำว่า **ในตลาดขายส่ง** เป็นบุพบทวลีบอกสถานที่ปรากฏในตำแหน่งหลังประธาน ทำหน้าที่เป็นบทขยายประธานแสดงสถานที่

5. ประโยคที่มีทั้งบทขยายแสดงเวลาและสถานที่โดยแสดงบทขยายแสดงสถานที่ก่อนบทขยายแสดงเวลาในประโยคภาษาจีนและภาษาไทย

ตาราง 7 ประโยคที่มีทั้งบทขยายแสดงเวลาและสถานที่โดยแสดงบทขยายแสดงสถานที่ก่อนบทขยายแสดงเวลาในประโยคภาษาจีนและภาษาไทย

บทขยายแสดงเวลาและสถานที่ ปรากฏในตำแหน่ง	ประโยคภาษาจีน		ประโยคภาษาไทย	
	จำนวน (ประโยค)	ร้อยละ	จำนวน (ประโยค)	ร้อยละ
1. หน้าประธานและหน้ากริยา	1	7.7	0	0
2. หน้ากริยาและหลังกริยา	8	61.5	0	0
3. หน้ากริยาและหน้ากรรม	2	15.4	0	0
4. หน้าประธานทั้งสอง	1	7.7	0	0
5. หน้ากรรมทั้งสอง	1	7.7	0	0
6. หลังประธานและหน้ากริยา	0	0	3	6.8
7. หลังประธานและท้ายประโยค	0	0	1	2.3
8. หน้าประธานและท้ายประโยค	0	0	1	2.3
9. หลังกริยาและท้ายประโยค	0	0	30	68.2
10. ท้ายประโยคทั้งสอง	0	0	9	20.4
รวม	13	100	44	100

จากตาราง 7 แสดงให้เห็นว่า ประโยคที่มีทั้งบทขยายแสดงเวลาและสถานที่โดยแสดงบทขยายแสดงสถานที่ก่อนบทขยายแสดงเวลาในประโยคภาษาจีนส่วนใหญ่ปรากฏหน้ากริยาและหลังกริยา จำนวน 8 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 61.5 ไม่มีตำแหน่งปรากฏที่หลังประธานและหน้ากริยา หลังประธานและท้ายประโยค หน้าประธานและท้ายประโยค หลังกริยาและท้ายประโยค และ ท้ายประโยคทั้งสอง ส่วนประโยคที่มีทั้งบทขยายแสดงเวลาและสถานที่โดยแสดงบทขยายแสดงสถานที่ก่อนบทขยายแสดงเวลาในประโยคภาษาไทยส่วนใหญ่ปรากฏหลังกริยาและท้ายประโยค จำนวน 30 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 68.2 ไม่มีตำแหน่งปรากฏที่หน้าประธานและหน้ากริยา หน้ากริยาและหลังกริยา หน้ากริยาและหน้ากรรม หน้าประธานทั้งสอง และ หน้ากรรมทั้งสอง มีรายละเอียดตามต่อไปนี้

1. บทขยายแสดงสถานที่ในประโยคภาษาจีนปรากฏหน้าประธาน ทำหน้าที่เป็น

บทขยายกริยาแสดงสถานที่ และบทขยายแสดงเวลาในประโยคภาษาจีนปรากฏหน้ากริยา ทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาแสดงเวลา ส่วนบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ในประโยคภาษาไทยไม่มีตำแหน่งนี้มีตัวอย่างบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ในประโยคภาษาจีนดังนี้

Dào le yīyuàn, wǒ tūrán fāxiàn qiánbāo méi le.

ตัวอย่างที่ 105 [到了医院]，我 || [突然] 发现 钱包 <没了>。 P191-ข้อ12

พอลถึงโรงพยาบาล ฉันทันใดนั้นก็พบว่ากระเป๋าเงินหาย

พอลถึงโรงพยาบาล ทันใดนั้นฉันก็พบว่ากระเป๋าเงินหาย

คำว่า 到了医院 (พอลถึงโรงพยาบาล) เป็นบุพบทวลีบอกลสถานที่ที่ปรากฏในตำแหน่งหน้าประธานและทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาแสดงสถานที่ ส่วนคำว่า 突然 (ทันใดนั้น) เป็นคำวิเศษณ์บอกเวลาปรากฏในตำแหน่งหน้ากริยาและทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาแสดงเวลา

2. บทขยายแสดงสถานที่ในประโยคภาษาจีนปรากฏหน้ากริยา ทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาแสดงสถานที่ และบทขยายแสดงเวลาในประโยคภาษาจีนปรากฏหลังกริยา ทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาแสดงเวลา ส่วนบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ในประโยคภาษาไทยไม่มีตำแหน่งนี้มีตัวอย่างบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ในประโยคภาษาจีนดังนี้

Wǒmen zài Guìlín wánr sān sì tiān.

ตัวอย่างที่ 106 我们 || [在桂林] 玩儿 <三四天>。 P189-ข้อ1

พวกเรา อยู่ Gui Lin เที้ยว สามสี่วัน

พวกเราไปเที้ยว Gui Lin สามสี่วัน

Wǒ zài shānshàng zhù le yíyè.

ตัวอย่างที่ 107 我 || [在山上] 住了 <一夜>。 P190-ข้อ6

ฉันที่ภูเขาพักหนึ่งคืน

ฉันพักที่ภูเขาหนึ่งคืน

คำว่า 在桂林 (ที่ Gui Lin) 在山上 (ที่ภูเขา) เป็นบุพบทวลีบอกลสถานที่ที่ปรากฏในตำแหน่งหน้ากริยาและทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาแสดงสถานที่ ส่วนคำว่า 三四天 (สามสี่วัน) 一夜 (หนึ่งคืน) เป็นคำบอกเวลาปรากฏในตำแหน่งหลังกริยาและทำหน้าที่เป็นบทเสริมแสดงเวลา

3. บทขยายแสดงสถานที่ในประโยคภาษาจีนปรากฏหน้ากริยา ทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาแสดงสถานที่ และบทขยายแสดงเวลาในประโยคภาษาจีนปรากฏหน้ากรรม ทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาแสดงเวลา ส่วนบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ในประโยคภาษาไทยไม่มีตำแหน่งนี้มีตัวอย่างบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ในประโยคภาษาจีนดังนี้

Wǒ zài péngyou jiā chī wǎn fàn .

ตัวอย่างที่ 108 我 || [在朋友家] 吃 (晚) 饭 。 P190-ข้อ 8

ฉันที่บ้านเพื่อนกินเย็นข้าว

ฉันกินข้าวเย็นที่บ้านเพื่อน

คำว่า 在朋友家 (ที่บ้านเพื่อน) เป็นบุพบทวลีบอกสถานที่ปรากฏในตำแหน่งหน้ากริยา และทำหน้าที่เป็นบุพบทขยายกริยาแสดงสถานที่ ส่วนคำว่า 晚 (เย็น) เป็นคำคุณศัพท์บอกเวลาปรากฏในตำแหน่งหน้ากรรมและทำหน้าที่เป็นบุพบทขยายนามแสดงเวลา

4. บุพบทขยายแสดงสถานที่ในประโยคภาษาจีนปรากฏหน้าประธาน ทำหน้าที่เป็นบุพบทขยายนามแสดงสถานที่ และบุพบทขยายแสดงเวลาในประโยคภาษาจีนปรากฏหน้าประธาน ทำหน้าที่เป็นบุพบทขยายนามแสดงเวลา ส่วนบุพบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ในประโยคภาษาไทยไม่มีตำแหน่งนี้ มีตัวอย่างบุพบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ในประโยคภาษาจีนดังนี้

Běi Jīng jīnnián de chūntiān huì gèng měi .

ตัวอย่างที่ 109 (北京今年的) 春天 || 会 [更] 美 。 P190-ข้อ 11

Bei Jing ปีนี้ของฤดูใบไม้ผลิจะยิ่งสวย

ฤดูใบไม้ผลิปีนี้ใน Bei Jing จะยิ่งสวย

คำว่า 北京 (Bei Jing) เป็นคำนามบอกสถานที่ปรากฏหน้าประธานและทำหน้าที่เป็นบุพบทขยายนามแสดงสถานที่ ส่วนคำว่า 今年的 (ของปีนี้) เป็นคำนามบอกเวลาปรากฏหน้าประธานและทำหน้าที่เป็นบุพบทขยายนามแสดงเวลา

5. บุพบทขยายแสดงสถานที่ในประโยคภาษาจีนปรากฏหน้ากรรม ทำหน้าที่เป็นบุพบทขยายนามแสดงสถานที่ และบุพบทขยายแสดงเวลาในประโยคภาษาจีนปรากฏหน้ากรรม ทำหน้าที่เป็นบุพบทขยายนามแสดงเวลา ส่วนบุพบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ในประโยคภาษาไทยไม่มีตำแหน่งนี้ มีตัวอย่างบุพบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ในประโยคภาษาจีนดังนี้

Zhè shì zhōng guó gǔ shí hou de gù shì .

ตัวอย่างที่ 110 这 || 是 (中国古时候的) 故事 。 P191-ข้อ 13

นี่คือจีนสมัยโบราณของนิทาน

นี่คือนิทานสมัยโบราณของจีน

คำว่า 中国 (ประเทศจีน) เป็นคำนามบอกสถานที่ปรากฏหน้ากรรมและทำหน้าที่เป็นบุพบทขยายนามแสดงสถานที่ ส่วนคำว่า 古时候的 (ของสมัยโบราณ) เป็นคำนามบอกเวลาปรากฏในตำแหน่งหน้ากรรมและทำหน้าที่เป็นบุพบทขยายนามแสดงเวลา

6. บุพบทขยายแสดงสถานที่ในประโยคภาษาไทยปรากฏในหลังประธาน ทำหน้าที่เป็นบุพบทขยายประธานแสดงสถานที่ และบุพบทขยายแสดงเวลาในประโยคภาษาไทยปรากฏหน้ากริยา ทำ

หน้าที่เป็นบทขยายประธานแสดงเวลา ส่วนบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ในประโยคภาษาจีน ไม่มีตำแหน่งนี้ มีตัวอย่างบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ในประโยคภาษาไทยดังนี้

ตัวอย่างที่ 111 การเดินทางท่องเที่ยว **ในประเทศไทย ปัจจุบัน** สะดวก P134-ข้อ40

ตัวอย่างที่ 112 การจราจร **ในเมือง เคียวนี้** มีปัญหามาก P134-ข้อ41

คำว่า **ในประเทศไทย** และ**ในเมือง** เป็นบุพบทลึบออกสถานที่ปรากฏในตำแหน่งหลังประธานและทำหน้าที่เป็นบทขยายประธานแสดงสถานที่ ส่วนคำว่า**ปัจจุบัน** และ**เคียวนี้** เป็นคำบอกเวลาปรากฏในตำแหน่งหน้ากริยาและทำหน้าที่เป็นบทขยายประธานแสดงเวลา

7. บทขยายแสดงสถานที่ในประโยคภาษาไทยปรากฏหลังประธาน ทำหน้าที่เป็นบทขยายประธานแสดงสถานที่ และบทขยายแสดงเวลาในประโยคภาษาไทยปรากฏท้ายประโยค ทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาแสดงเวลา ส่วนบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ในประโยคภาษาจีนไม่มีตำแหน่งนี้ มีตัวอย่างบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ในประโยคภาษาไทยดังนี้

ตัวอย่างที่ 113 ภาคเหนือ **ของไทย** มีอากาศหนาว **ในฤดูหนาวคือช่วงเดือนธันวาคมถึง กุมภาพันธ์** P135-ข้อ43

คำว่า **ของไทย** เป็นวลีบอกลักษณะที่ปรากฏในตำแหน่งหลังประธานและทำหน้าที่เป็นบทขยายประธานแสดงสถานที่ ส่วนคำว่า **ในฤดูหนาวคือช่วงเดือนธันวาคมถึงกุมภาพันธ์** เป็นคำบอกเวลาปรากฏในตำแหน่งท้ายประโยคและทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาแสดงเวลา

8. บทขยายแสดงสถานที่ในประโยคภาษาไทยปรากฏหน้าประธาน ทำหน้าที่เป็นบทขยายประธานแสดงสถานที่ และบทขยายแสดงเวลาในประโยคภาษาไทยปรากฏท้ายประโยค ทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาแสดงเวลา ส่วนบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ในประโยคภาษาจีนไม่มีตำแหน่งนี้ มีตัวอย่างบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ในประโยคภาษาไทยดังนี้

ตัวอย่างที่ 114 **ที่ร้านอาหาร** อาจารย์เดินต้องการอะไรเพิ่มเติมอีก **หลังจากได้สั่งอาหารไปแล้ว** P135-ข้อ44

คำว่า **ที่ร้านอาหาร** เป็นบุพบทลึบออกสถานที่ปรากฏในตำแหน่งหน้าประธานและทำหน้าที่เป็นหน่วยเสริมบอกลักษณะที่ ส่วนคำว่า **หลังจากได้สั่งอาหารไปแล้ว** เป็นบุพบทลึบบอกเวลาปรากฏในตำแหน่งท้ายประโยคและทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาแสดงเวลา

9. บทขยายแสดงสถานที่ในประโยคภาษาไทยปรากฏหลังกริยา ทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาแสดงสถานที่และบทขยายแสดงเวลาในประโยคภาษาไทยปรากฏท้ายประโยค ทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาแสดงเวลาและหน่วยเสริมบอกเวลา ส่วนบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ในประโยคภาษาจีนไม่มีตำแหน่งนี้ มีตัวอย่างบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ในประโยคภาษาไทยดังนี้

ตัวอย่างที่ 115 พวกเขาอาจารย์ต้องการไปเที่ยว **เมืองไทย ตอนปลายเดือนกรกฎาคม** P134-ข้อ37

ตัวอย่างที่ 116 ผมต้องกลับไปถึง **นั่น ก่อน 10 โมง** P133-ข้อ31

คำว่า **เมืองไทย** และ **นั่น** เป็นคำนามและคำบ่งชี้บอกสถานที่ปรากฏในตำแหน่งหลังกริยา และทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาบอกสถานที่ ส่วนคำว่า **ตอนปลายเดือนกรกฎาคม** เป็นนามวลีบอกเวลาปรากฏในตำแหน่งท้ายประโยคและทำหน้าที่เป็นหน่วยเสริมบอกเวลา ส่วนคำว่า **ก่อน 10 โมง** เป็นวลีบอกเวลาปรากฏในตำแหน่งท้ายประโยคและทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาแสดงเวลา

10. บทขยายแสดงสถานที่ในประโยคภาษาไทยปรากฏท้ายประโยค ทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาแสดงสถานที่ และบทขยายแสดงเวลาในประโยคภาษาไทยปรากฏท้ายประโยค ทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาแสดงเวลา ส่วนบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ในประโยคภาษาจีนไม่มีตำแหน่งนี้มีตัวอย่างบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ในประโยคภาษาไทยดังนี้

ตัวอย่างที่ 117 ฉันไปหาเขา **ที่บ้าน เมื่อวันก่อน** P133-ข้อ22

ตัวอย่างที่ 118 เขาจะไปทำธุระ **ที่กรุงเทพฯ สักสองสามวัน** P133-ข้อ32

คำว่า **ที่บ้าน** และ **ที่กรุงเทพฯ** เป็นบุพบทวลีบอกสถานที่ปรากฏท้ายประโยคและทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาบอกสถานที่ ส่วนคำว่า **เมื่อวันก่อน** และ **สักสองสามวัน** เป็นวลีบอกเวลาปรากฏในตำแหน่งท้ายประโยคและทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาบอกเวลา

จากข้อมูลดังกล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปผลการเปรียบเทียบบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ได้ว่ามีทั้งความเหมือนและความแตกต่างของบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ระหว่างภาษาจีนและภาษาไทยได้ดังต่อไปนี้

สิ่งที่เหมือนกัน

1. ประโยคที่มีบทขยายแสดงเวลาปรากฏ 1 ตำแหน่งในประโยคภาษาจีนและภาษาไทย โดยปรากฏหน้าประธาน หลังประธาน หน้ากริยา และ หลังกริยา
2. ประโยคที่มีบทขยายแสดงเวลาปรากฏ 1 ตำแหน่งในประโยคภาษาจีนและภาษาไทย โดยส่วนใหญ่ปรากฏหน้าประธาน
3. ประโยคที่มีบทขยายแสดงเวลาปรากฏ 1 ตำแหน่งในประโยคภาษาจีนและภาษาไทย โดยปรากฏหน้ากริยาและทำหน้าที่ขยายกริยาบอกกาลและบอกเวลา
4. ประโยคที่มีบทขยายแสดงเวลาปรากฏ 2 ตำแหน่งในประโยคภาษาจีนและภาษาไทย ปรากฏหน้าประธานและหลังประธาน และ หน้าประธาน 2 ที่
5. ประโยคที่มีบทขยายแสดงสถานที่ปรากฏ 1 ตำแหน่งในประโยคภาษาจีนและภาษาไทย ปรากฏหน้าประธานและหลังกริยา
6. ประโยคที่มีทั้งบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ โดยแสดงบทขยายแสดงเวลาก่อนบทขยาย

แสดงสถานที่ในประ โยคภาษาจีนและภาษาไทยปรากฏหน้าประธานทั้งสอง

7. ประโยคที่มีบทขยายแสดงเวลาปรากฏ 1 ตำแหน่งในประ โยคภาษาจีนและภาษาไทย ปรากฏหน้าประธานมีประ โยชน์เพื่อเน้นเวลาและเน้นหนัก

8. ประโยคที่มีบทขยายแสดงสถานที่ปรากฏ 1 ตำแหน่งในประ โยคภาษาจีนและภาษาไทยมี ตำแหน่งปรากฏที่หน้าประธานและหลังกริยา

9. ประโยคที่มีทั้งบทขยายแสดงเวลาและสถานที่โดยแสดงบทขยายแสดงเวลาก่อนบทขยาย แสดงสถานที่ในประ โยคภาษาจีนและภาษาไทยมีตำแหน่งปรากฏหน้าประธานทั้งสอง

สิ่งที่แตกต่างกัน

1. ประโยคที่มีบทขยายแสดงเวลาปรากฏ 1 ตำแหน่งในประ โยคภาษาจีนปรากฏหน้าประธาน ทำหน้าที่ได้ 2 หน้าที่ คือบทขยายนามและบทขยายกริยา ส่วนประ โยคภาษาไทยปรากฏหน้า ประธานทำหน้าที่เป็นหน่วยเสริมบอกเวลา

2. ประโยคที่มีบทขยายแสดงเวลาปรากฏ 1 ตำแหน่งในประ โยคภาษาจีนทำหน้าที่เป็น บทขยายนามปรากฏหน้าประธานและหน้ากรรม แต่บทขยายแสดงเวลาในประ โยคภาษาไทยทำ หน้าที่เป็นบทขยายประธานและบทขยายกรรม จะปรากฏหลังประธานและหลังบทกรรม

3. ประโยคที่มีบทขยายแสดงเวลาปรากฏ 1 ตำแหน่งในประ โยคภาษาจีนปรากฏหลังกริยาทำ หน้าที่เป็นบทเสริมบอกเวลา แต่บทขยายแสดงเวลาในประ โยคภาษาไทยปรากฏหลังกริยาทำ หน้าที่ได้ 2 หน้าที่ คือบทขยายกริยาและคำบ่งเวลา

4. ประโยคที่มีบทขยายแสดงเวลาปรากฏ 1 ตำแหน่งในประ โยคภาษาไทยมีตำแหน่งปรากฏ ท้ายประโยค แต่บทขยายแสดงเวลาในประ โยคภาษาจีนไม่มีลักษณะนี้

5. ประโยคที่มีบทขยายแสดงเวลาปรากฏ 1 ตำแหน่งในประ โยคภาษาจีนปรากฏหลังประธาน ทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยา แต่บทขยายแสดงเวลาในประ โยคภาษาไทยปรากฏหลังประธานทำ หน้าที่เป็นบทขยายประธาน

6. บทขยายกริยาแสดงเวลาในภาษาจีนปรากฏหน้าประธานและมีเครื่องหมายจุดภาคแยกจาก ประธาน จะเน้นบทขยายกริยาแสดงเวลามากกว่าอยู่หน้าประธาน เนื่องจากเวลาจำกัด ผู้พูดจะขึ้น ใจความสำคัญอยู่ต้นประ โยค เพื่อให้ผู้ฟังสนใจ ส่วนบทขยายแสดงเวลาในประ โยคภาษาไทย ไม่ใช้เครื่องหมายจุดภาค

7. ในประ โยคภาษาจีน คำนาม คำวิเศษณ์และคำคุณศัพท์บอกเวลาทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยา ปรากฏหน้ากริยาได้ แต่ในประ โยคภาษาไทยจะเป็นคำบ่งเวลา (ตามแนวคิดของนวรรณ พันธ์ธูมา) ทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาปรากฏหน้ากริยา

8. ประโยคที่มีบทขยายแสดงเวลาปรากฏ 2 ตำแหน่งในประโยคภาษาจีนปรากฏหลังประธาน และหน้ากริยา หน้าประธานและหน้ากริยา หน้าประธานและหลังประธาน หลังประธานและหน้ากรรม และ หลังประธานและหลังกริยา แต่บทขยายแสดงเวลาในภาษาไทยไม่มีลักษณะเหล่านี้

9. ประโยคที่มีบทขยายแสดงเวลาปรากฏ 2 ตำแหน่งในประโยคภาษาไทยปรากฏหน้ากริยา และหลังกรรม หน้ากริยาและหลังกริยา และ หน้าประธานและท้ายประโยค แต่บทขยายแสดงเวลาในภาษาจีนไม่มีลักษณะเหล่านี้

10. ประโยคที่มีบทขยายแสดงสถานที่ปรากฏ 1 ตำแหน่งในประโยคภาษาจีนปรากฏหน้าประธานทำหน้าที่ได้ 2 หน้าที คือบทขยายกริยาแสดงสถานที่และบทขยายนามแสดงสถานที่ ถ้าบทขยายกริยาแสดงสถานที่ปรากฏในตำแหน่งหน้าประธานต้องใช้เครื่องหมายจุดภาคแยกจากบทประธาน ส่วนบทขยายแสดงสถานที่ในภาษาไทยปรากฏหน้าประธานทำหน้าที่เป็นหน่วยเสริมบอกสถานที่

11. ประโยคที่มีบทขยายแสดงสถานที่ปรากฏ 1 ตำแหน่งในประโยคภาษาจีนทำหน้าที่เป็นบทขยายนามปรากฏหน้าประธานและหน้ากรรม แต่บทขยายแสดงสถานที่ในภาษาไทยทำหน้าที่เป็นบทขยายประธานและบทขยายกรรม จะปรากฏหลังประธานและหลังบทกรรม

12. ประโยคที่มีบทขยายแสดงสถานที่ปรากฏ 1 ตำแหน่งในประโยคภาษาจีนปรากฏหลังกริยาทำหน้าที่เป็นบทเสริมแสดงสถานที่ ส่วนบทขยายแสดงสถานที่ในภาษาไทยปรากฏหลังกริยาจะทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาบอกสถานที่

13. ประโยคที่มีบทขยายแสดงสถานที่ปรากฏ 1 ตำแหน่งในประโยคภาษาจีนมีตำแหน่งปรากฏหน้ากริยาและทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยาแสดงสถานที่ ส่วนบทขยายแสดงสถานที่ในประโยคภาษาไทยไม่มีลักษณะนี้

14. ประโยคที่มีบทขยายแสดงสถานที่ปรากฏ 1 ตำแหน่งในภาษาไทยมีตำแหน่งปรากฏหลังบทกรรม และ ท้ายประโยค ส่วนบทขยายแสดงสถานที่ในประโยคภาษาจีนไม่มีลักษณะเหล่านี้

15. ประโยคที่มีบทขยายแสดงสถานที่ปรากฏ 1 ตำแหน่งในประโยคภาษาส่วนใหญ่ปรากฏหน้ากริยาและหน้าประธาน ส่วนบทขยายแสดงสถานที่ในภาษาไทยส่วนใหญ่ปรากฏท้ายประโยค

16. ประโยคที่มีทั้งบทขยายแสดงเวลาและสถานที่โดยแสดงบทขยายแสดงเวลาก่อนบทขยายแสดงสถานที่ในประโยคภาษาจีนมีตำแหน่งอยู่ หน้าประธานและหน้ากริยา หลังประธานและหน้ากริยา หน้ากริยาทั้งสอง และ หน้าประธานและหน้ากรรม ส่วนประโยคภาษาไทยไม่มีลักษณะเหล่านี้

17. ประโยคที่มีทั้งบทขยายแสดงเวลาและสถานที่โดยแสดงบทขยายแสดงเวลาก่อนบทขยายแสดงสถานที่ในประโยคภาษาไทยมีตำแหน่งอยู่ หน้าประธานและท้ายประโยค หน้าประธานและหลังกริยา และ หน้าประธานและหลังประธาน ส่วนประโยคภาษาจีนไม่มีลักษณะเหล่านี้

18. ประโยคที่มีทั้งบทขยายแสดงเวลาและสถานที่โดยแสดงบทขยายแสดงเวลาก่อนบทขยายแสดงสถานที่ในประโยคภาษาจีนส่วนใหญ่ปรากฏหน้าประธานและหน้ากริยา ส่วนประโยคภาษาไทยส่วนใหญ่ปรากฏหน้าประธานและท้ายประโยค

19. ประโยคที่มีทั้งบทขยายแสดงเวลาและสถานที่โดยแสดงบทขยายแสดงสถานที่ก่อนบทขยายแสดงเวลาในประโยคภาษาจีนมีตำแหน่งอยู่หน้าประธานและหน้ากริยา หน้ากริยาและหลังกริยา หน้ากริยาและหน้ากรรม หน้าประธานทั้งสอง และ หน้ากรรมทั้งสอง ส่วนประโยคภาษาไทยไม่มีลักษณะเหล่านี้

20. ประโยคที่มีทั้งบทขยายแสดงเวลาและสถานที่โดยแสดงบทขยายแสดงสถานที่ก่อนบทขยายแสดงเวลาในประโยคภาษาไทยมีตำแหน่งอยู่หลังประธานและหน้ากริยา หลังประธานและท้ายประโยค หน้าประธานและท้ายประโยค หลังกริยาและท้ายประโยค และ ท้ายประโยคทั้งสอง ส่วนประโยคภาษาจีนไม่มีลักษณะเหล่านี้

21. ประโยคที่มีทั้งบทขยายแสดงเวลาและสถานที่โดยแสดงบทขยายแสดงสถานที่ก่อนบทขยายแสดงเวลาในประโยคภาษาจีนส่วนใหญ่ปรากฏหน้ากริยาและหลังกริยา ส่วนประโยคภาษาไทยส่วนใหญ่ปรากฏหลังกริยาและท้ายประโยค

แนวการสอนบทขยายแสดงเวลาและสถานที่

จากประสบการณ์การสอนภาษาจีนให้นักศึกษาไทยที่โรงเรียนภาษาจีนศึกษาเชียงใหม่ของผู้วิจัย พบว่านักศึกษาไทยจำนวนไม่น้อยมักวางตำแหน่งบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ของภาษาจีนผิดอยู่เสมอและจากการรับฟังคำบรรยายของอาจารย์ที่สอนภาษาไทยให้นักศึกษาจีนหลายท่านสรุปได้ว่า นักศึกษาจีนก็วางตำแหน่งบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ในประโยคภาษาไทยผิดเช่นเดียวกัน สำหรับผู้วิจัยเองเมื่อเริ่มเรียนภาษาไทยก็มีปัญหาเรื่องการใช้บทขยายแสดงเวลาและสถานที่ในประโยคภาษาไทยด้วย และนับเป็นปัญหาที่ยากมากสำหรับการทำความเข้าใจ ผู้วิจัยต้องใช้เวลาหลายปีจึงเข้าใจการใช้บทขยายแสดงเวลาและสถานที่ในประโยคภาษาไทย ด้วยเหตุดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเปรียบเทียบบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ระหว่างภาษาจีนกับภาษาไทย เพื่อศึกษาถึงความเหมือนและความแตกต่างจากบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ระหว่างภาษาจีนกับภาษาไทย ที่สำคัญคือใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษาจีนเข้าใจเรื่องบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ในประโยค

ภาษาไทยได้ง่ายขึ้น และใช้เวลาศึกษาน้อยลง

หลังจากเปรียบเทียบบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ระหว่างภาษาจีนกับภาษาไทย พบว่ามีความเหมือนกันและความต่างกันของบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ระหว่างภาษาจีนกับภาษาไทย สิ่งที่เหมือนกันจะเรียนง่าย แต่สิ่งที่ต่างกันจะเป็นเรื่องที่ยากสำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทย เพราะนักศึกษาจีนจะขาดความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างไวยากรณ์ไทย และเรียนแล้วก็ไม่ทราบว่าใช้อย่างไร จึงทำให้นักศึกษาเกิดปัญหาในการเรียนรู้ จากผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอแนวการสอนบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ในประโยคภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยดังนี้

เนื่องจากบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ในประโยคภาษาไทยเป็นเรื่องโครงสร้างไวยากรณ์ไทย ซึ่งนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเบื้องต้นยากที่จะเรียนรู้ได้ นอกจากนักศึกษาที่มีพื้นฐานทางภาษาไทยอยู่บ้างแล้ว ดังนั้นวิธีการสอนอาจดำเนินการดังต่อไปนี้

1. การสอนบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ในประโยคภาษาไทยควรเปรียบเทียบ เช่น ทำให้นักศึกษาเห็นความแตกต่างของบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ระหว่างภาษาจีนกับภาษาไทย แล้วนำจุดที่ยากในการเรียนไปฝึกฝนให้เกิดทักษะ ดังที่ วิไลวรรณ ขนิษฐานันท์ (2519: 18) กล่าวว่า บทเรียนเป็นสิ่งที่ได้รับการเน้นมากเพราะเป็นแนวทางที่จะพาไปสู่การพูดภาษาใหม่ บทเรียนจะเตรียมจากการเปรียบเทียบภาษาที่หนึ่งกับภาษาที่สองที่จะเรียน การเปรียบเทียบส่วนมากจะเน้นเรื่องระบบเสียงและประโยครูปต่างๆ สิ่งใดที่ภาษาทั้งสองมีความแตกต่างกันก็ยึดถือว่าเป็นเรื่องที่จะเน้นการฝึกฝนในเวลาเรียน เพราะจุดที่ภาษาทั้งสองต่างกันย่อมเป็นจุดที่ยากในการเรียนสร้างนิสัยใหม่ Cele-Murcia (1988:27-28) ได้เสนอวิธีการสอนไวยากรณ์ 2 วิธี คือ การสอนไวยากรณ์แบบนิรนัย (Deductive Approach) และการสอนไวยากรณ์แบบอุปมาน (Inductive Approach) ซึ่งวิธีการสอนแบบการเปรียบเทียบบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ระหว่างภาษาจีนกับภาษาไทยอาจทำได้ 2 วิธี คือ

1.1 นิรนัย (Deductive Approach) การสอนไวยากรณ์แบบนี้

1) ผู้สอนเปรียบเทียบบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ระหว่างภาษาจีนและภาษาไทย แล้วสรุปความแตกต่างเป็นกฎไวยากรณ์

2) บรรยายความแตกต่างไว้บนกระดานดำและตามด้วยประโยคตัวอย่างการใช้กฎไวยากรณ์ เพื่อให้นักศึกษาพบความแตกต่างของบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ระหว่างภาษาจีนกับภาษาไทย

3) แล้วให้นักเรียนฝึกการใช้กฎไวยากรณ์ที่สอนไป

เช่น ผู้สอนจะสอนประโยคที่มีบทขยายแสดงเวลาปรากฏ 1 ตำแหน่งในประโยคภาษาไทย

จะมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

จากผลการวิเคราะห์ประโยคที่มีบทขยายแสดงเวลาปรากฏ 1 ตำแหน่งในประโยคภาษาจีนและภาษาไทยได้พบว่า บทขยายแสดงเวลาในประโยคภาษาจีนปรากฏได้ 5 ตำแหน่ง คือ หน้าประธาน หลังประธาน หน้ากริยา หลังกริยา หน้ากรรม ส่วนบทขยายแสดงเวลาในประโยคภาษาไทยปรากฏได้ 6 ตำแหน่ง คือ หน้าประธาน หลังประธาน หน้ากริยา หลังกริยา หลังกรรม และท้ายประโยค ภาษาจีนและภาษาไทยมีตำแหน่งหลักเหมือนกันคือ S (บทประธาน)-V (บทกริยา)-O (บทกรรม) ซึ่งสามารถเขียนกฎไวยากรณ์บทขยายแสดงเวลาในประโยคภาษาจีนและภาษาไทยได้ดังนี้

ตาราง 8 โครงสร้างประโยคภาษาจีนและภาษาไทย

ลำดับ	โครงสร้างประโยคภาษาจีน	โครงสร้างประโยคภาษาไทย
1	บทขยายนามแสดงเวลา + S + V + (O) เช่น Jīntiān tiānqì zhēn lěng. 今天 天气 真 冷。 อากาศวันนี้หนาวจริงๆ	S + บทขยายประธานแสดงเวลา + V + (O) เช่น ครอบครัวไทย สมัยก่อน เป็น ครอบครัวขยาย
2	บทขยายกริยาแสดงเวลา + S + V + (O) เช่น Xīngqītiān wǒ qù nǎinai jiā. 星期天 我 去 奶奶家。 วันอาทิตย์ฉันไปบ้านย่า	หน่วยเสริมบอกเวลา + S + V + (O) เช่น เมื่อคืนนี้ ดำรง ปวด ฟัน
3	S + บทขยายกริยาแสดงเวลา + V + (O) เช่น Wǒ míngtiān qù Shànghǎi. 我 明天 去 上海。 พรุ่งนี้ฉันจะไป Shang Hai	
4	S + V + บทขยายนามแสดงเวลา + O เช่น Wǒ xǐhuan xiàtiān de zǎochén. 我 喜欢 夏天的 早晨。 ฉันชอบตอนเช้าของฤดูร้อน	S + V + O + บทขยายกรรมแสดงเวลา เช่น นี้ เป็น โครงการ ปีหน้า
5		S + V + (O) + หน่วยเสริมบอกเวลา/บท ขยายกริยาบอกเวลา เช่น ผม จะ ไปส่ง คุณ เดี๋ยวนี้ เขา มาเที่ยว ในวันหยุดสุดสัปดาห์

ตารางเปรียบเทียบประโยคที่มีบทขยายแสดงเวลาปรากฏ 1 ตำแหน่งในประโยค ภาษาจีนและภาษาไทยข้างต้นแสดงให้เห็นว่า โครงสร้างประโยคภาษาจีนกับโครงสร้างประโยคภาษาไทยแตกต่างกัน หลังจากเรียน โครงสร้างประโยคภาษาจีนและภาษาไทย ผู้สอนให้นักศึกษา สรุปความแตกต่างของบทขยายแสดงเวลาในประโยคภาษาจีนและภาษาไทย ต่อมาให้นักศึกษา แต่งประโยคที่ใช้ข้อมูลส่วนตัว การใช้ข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษาในการฝึกจะทำให้การฝึกนั้น น่าสนใจและน่าจดจำและจำโครงสร้างที่เรียนได้แม่น และผู้สอนนำวัตถุดิบมาเป็นอุปกรณ์ การสอนมาให้นักศึกษาใช้ในการถามคำถามและตอบคำถามก็ได้ การสอน โครงสร้างบทขยาย แสดงสถานที่และบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ที่ใช้วิธีเดียวกัน

1.2 อุปนัย (Inductive Approach) การสอนไวยากรณ์แบบนี้

1) ผู้สอนเริ่มต้นสอน โดยการให้ประโยคตัวอย่างที่แสดงการใช้กฎไวยากรณ์ที่จะ สอนก่อน ก็คือ ผู้สอนยกตัวอย่างประโยคที่มีบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ในประโยคภาษาจีนและ ภาษาไทยมาก่อน

2) ต่อมาผู้สอนให้นักศึกษาสังเกตตัวอย่างที่ยกมาแตกต่างกันตรงไหน และแต่ง ประโยคที่มีโครงสร้างเหมือนกัน ถ้าเป็นตัวอย่างที่ใช้ข้อมูลส่วนตัวและนำวัตถุดิบมาเป็นอุปกรณ์ การสอนยิ่งดี

3) สุดท้ายผู้สอนจะให้นักศึกษาสรุปกฎการใช้โครงสร้างไวยากรณ์บทขยายแสดง เวลาและสถานที่ในประโยคภาษาจีนและภาษาไทยด้วยตนเอง

เช่น ผู้สอนเขียนตัวอย่างบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ในประโยคภาษาจีนและ ภาษาไทยไว้บนกระดานดำ

ตาราง 9 ประโยคภาษาจีนและภาษาไทย

ประโยคภาษาจีน	ประโยคภาษาไทย
1. 今天天气真冷。	1. ครอบครัวไทย สมัยก่อน เป็นครอบครัวขยาย
2. 星期天我去奶奶家。	2. เมื่อคืนนี้ ตำรวจปวดฟัน
3. 我明天去上海。	3. นี่เป็น โครงการ ปีหน้า
4. 我喜欢夏天的早晨。	4. ผมจะไปส่งคุณ เดี๋ยวนี้
	5. เขามาเที่ยว ในวันหยุดสุดสัปดาห์

ผู้สอนให้นักศึกษาสังเกตตัวอย่างบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ในประโยคภาษาจีน และภาษาไทยข้างต้นและให้นักศึกษาแบ่งเป็นกลุ่ม เพื่ออภิปรายความแตกต่างและสรุปกฎการใช้ โครงสร้างไวยากรณ์บทขยายแสดงเวลาและสถานที่ในประโยคภาษาจีนและภาษาไทยด้วยตัวเอง

ต่อมาผู้สอนให้ตัวแทนแต่ละกลุ่มออกมาหน้าห้องเสนอให้เพื่อน ๆ ฟัง ถ้าเพื่อน ๆ มีคำถามและข้อสงสัยสามารถสอบถามได้ สุดท้ายผู้สอนต้องแก้ไขข้อผิดพลาดของนักศึกษาและบรรยายคำตอบที่ถูกต้องให้นักศึกษาด้วย

การเรียนการสอนภาษาที่สองแก่สอนแบบบรรยายให้นักศึกษารู้กฎ โครงสร้าง ไวยากรณ์ยังไม่พอ เพราะนักศึกษาไม่ทราบจะใช้อย่างไร ต้องฝึกให้ผู้เรียนจำแม่น ผู้สอนจำเป็นต้องใช้แบบฝึกให้ผู้เรียนทบทวนสิ่งที่ได้เรียน โดยทั่วไปการเรียนโครงสร้างไวยากรณ์แต่ละโครงสร้างของนักเรียนเป็นไปอย่างเชื่องช้าและอาศัยเวลา การทบทวน โครงสร้างบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ในภาษาไทยไปแล้วจึงจำเป็น ซึ่งผู้สอนอาจทำในชั่วโมงที่เรียนหรือวันรุ่งขึ้นก็ได้ นอกจากนั้นอาจทำการทวนให้กับนักเรียนสัปดาห์หรือเดือนละครั้งแล้วแต่ความเหมาะสม ควรมีการฝึกหลาย ๆ แบบสำหรับโครงสร้างชนิดเดียวกัน เพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย

2. การสอนบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ในประโยคภาษาไทยควรจากง่ายไปหายาก ผู้สอนเริ่มโดยการสอนกฎไวยากรณ์ง่ายก่อน แล้วค่อยสอนกฎไวยากรณ์ยาก ดังที่ Ellis (1997: 72) กล่าวว่า โครงสร้างไวยากรณ์บางโครงสร้างง่ายที่จะสอนมากกว่าโครงสร้างอย่างอื่น ก็คือเราต้องเรียนโครงสร้างไวยากรณ์ง่ายจนคล่องแล้ว ต่อมาจะสามารถเรียนรู้และเข้าใจโครงสร้างไวยากรณ์ยากได้ง่ายขึ้น ดังที่อาจารย์สอนภาษาไทยให้แก่นักศึกษาจีนกล่าวว่า นักศึกษาจีนวางตำแหน่งบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ในประโยคภาษาไทยผิดเสมอ คือ หน้าประธาน หลังกรรมและท้ายประโยค

จากผลการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยพบว่า ประโยคที่มีบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ในประโยคภาษาจีนไม่ปรากฏตำแหน่งหลังกรรมและท้ายประโยค นับเป็นสิ่งที่ยุ่งยากสำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทย ดังนั้นผู้สอนควรสอนตำแหน่งบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ที่เหมือนกันก่อน เพราะสิ่งที่เหมือนกันจะเรียนง่าย แล้วค่อยสอนสิ่งที่แตกต่างกัน เช่น ผู้สอนควรจะสอนประโยคที่มีบทขยายแสดงเวลาปรากฏ 1 ตำแหน่งในประโยคภาษาไทยก่อน ส่วนบทขยายแสดงเวลาปรากฏหน้าประธานในประโยคภาษาไทยและประโยคภาษาจีนจะเหมือนกัน แต่บทขยายแสดงเวลาปรากฏหน้าประธานในประโยคภาษาจีนมักซับซ้อนกว่าประโยคภาษาไทย นับเป็นสิ่งที่ยากเช่นกัน ผู้สอนควรจะสอนบทขยายแสดงเวลาในประโยคภาษาจีนและภาษาไทยมีตำแหน่งบทขยายที่เหมือนกันก่อน แล้วค่อย ๆ สอนไปถึงส่วนที่ยาก

ผลการวิจัยมี 5 ข้อใหญ่ ๆ คือ 1) ประโยคที่มีบทขยายแสดงเวลาปรากฏ 1 ตำแหน่งในประโยคภาษาไทย 2) ประโยคที่มีบทขยายแสดงเวลาปรากฏ 2 ตำแหน่งในประโยคภาษาไทย 3) ประโยคที่มีบทขยายแสดงสถานที่ปรากฏ 1 ตำแหน่งในประโยคภาษาไทย 4) ประโยคที่มีทั้งบทขยายแสดงเวลาและสถานที่โดยแสดงบทขยายแสดงเวลาก่อนบทขยายแสดงสถานที่ใน

ประโยคไทย 5) ประโยคที่มีทั้งบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ โดยแสดงบทขยายแสดงสถานที่ก่อนบทขยายแสดงเวลาในประโยคภาษาไทย ผู้สอนก็จะเริ่มสอนประโยคที่มีบทขยายแสดงเวลาปรากฏ 1 ตำแหน่งในประโยคภาษาไทย และ ประโยคที่มีบทขยายแสดงสถานที่ปรากฏ 1 ตำแหน่งในประโยคภาษาไทยก่อน แล้วค่อยสอนข้ออื่น

3. การสอนบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ในประโยคภาษาไทยควรฝึกความเข้าใจในโครงสร้างของภาษาไทยให้นักศึกษาจีน ทั้งนี้เนื่องจากการเรียน โครงสร้างไวยากรณ์ของนักศึกษาจีนจะใช้เวลาาน ดังนั้นการทบทวน โครงสร้างไวยากรณ์ที่เรียนไปแล้วจึงจำเป็นที่ผู้สอนอาจทำในชั่วโมงเรียนหรือนอกชั้นเรียนก็ได้ นอกจากนั้นอาจอาจทำการทบทวนให้กับนักศึกษาทุกสัปดาห์และควรมีการฝึกหลาย ๆ แบบเกี่ยวกับโครงสร้างของประโยคภาษาไทย เพื่อเป็นการสร้างบรรยากาศที่สนุกสนานให้นักศึกษาจีน

3.1 การฝึกแทนที่ (Substitution Drill) เพื่อให้ นักศึกษาคุ่นเคยกับรูปแบบของประโยค โดยการบังคับให้นักศึกษาพูดซ้ำรูปประโยคเดิม แต่ให้มีความหมายเปลี่ยนไปโดยการเปลี่ยนแปลงบางส่วนของประโยค การฝึกแบบนี้ทำโดยผู้สอนพูดประโยคพื้นฐานและให้นักศึกษาแทนที่คำลงไปในที่ ๆ เหมาะสมในประโยค

1) การฝึกโดยแทนที่คำที่ทำหน้าที่เหมือนกัน เช่น

วันนี้ฉันไม่สบาย

1. เมื่อวาน -----

2. เมื่อก็ -----

3. ตอนเช้า -----

4. วันที่ 15 -----

5. วันเสาร์ที่แล้ว -----

2) การฝึกโดยแทนที่คำที่ทำหน้าที่ต่างกัน เช่น

ตอนนี้ ฉัน กำลัง ทำโครงการ ปีนี้ อยู่

1. วันนี้ -----

2. ----- จะ -----

3. ----- ปีหน้า

ข้อเสนอแนะ

1. หลังจากที่ ได้รูปแบบของการฝึกแล้ว ผู้สอนให้คำที่ต้องการฝึกแก่นักศึกษาจีน เพื่อใช้แทนคำที่ผู้สอนพูด

ผู้สอนพูด	นักศึกษาตอบ
วันนี้	วันนี้ฉันไม่สบาย
เมื่อวาน	เมื่อวานฉันไม่สบาย

2. นอกจากให้นักศึกษาตอบพร้อมกันแล้ว ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาแต่ละคนได้ตอบบ้าง โดยใช้คำที่กำหนดไว้ในวงเล็บ

ผู้สอนพูด	นักศึกษาทั้งชั้นตอบ
วันนี้ฉันไม่สบาย (เมื่อวาน)	เมื่อวานฉันไม่สบาย
	นักศึกษาแต่ละคนตอบ

เมื่อวานฉันไม่สบาย (ตอนเช้า) ตอนเช้าฉันไม่สบาย

3. หลังจากที่ได้ฝึกเดี่ยวแล้วให้นักศึกษาทั้งชั้นพูดตามอีกครั้ง

ผู้สอนพูด	นักศึกษาแต่ละคนตอบ	นักศึกษาทั้งชั้นตอบ
วันนี้ฉันไม่สบาย		
เมื่อ	เมื่อ	เมื่อ
ก็	ก็ฉันไม่สบาย	ก็ฉันไม่สบาย

4. ให้นักศึกษาคนหนึ่งเป็นผู้ดำเนินการฝึก

นักศึกษาผู้ดำเนินการพูด	นักศึกษาในชั้นเรียนตอบ
ตอนเช้าฉันไม่สบาย (วันเสาร์ที่แล้ว)	วันเสาร์ที่แล้วฉันไม่สบาย

5. ใช้สื่อบัตรคำที่แสดงคำบอกเวลาให้นักศึกษาดู โดยผู้สอนเป็นผู้ชูบัตรคำ

ผู้สอนพูด	นักศึกษาทั้งชั้นตอบ
วันนี้ฉันไม่สบาย	วันที่ 15 ฉันไม่สบาย

6. เขียนคำที่ต้องการฝึกบนกระดานดำและผู้สอนชี้คำนั้น ๆ เมื่อต้องการให้นักศึกษาใช้คำนั้นแทน

ผู้สอนพูด	นักศึกษาทั้งชั้นตอบ
วันนี้ฉันไม่สบาย	
(ชี้ไปที่คำว่า ตอนเช้า)	ตอนเช้าฉันไม่สบาย

ตำแหน่งของบทยายแสดงเวลาและสถานที่อื่น ๆ อาจใช้วิธีเดียวกันฝึกนักศึกษานจนเกิดความชำนาญ

3.2 การฝึกขยายประโยค (Expansion Drill) เพื่อให้นักศึกษาเรียนการใช้คำ วลี และประโยคที่เป็นบทยายแสดงเวลาและสถานที่ในการขยายประโยคเพื่อเป็นการสร้างประโยคให้ซับซ้อนมากยิ่งขึ้น ผู้สอนจะเริ่มให้ประโยคนักศึกษา 1 ประโยค และให้นักศึกษาเพิ่มส่วนที่เป็นบทยายแสดงเวลาและสถานที่เข้าไปในประโยค จะฝึกทีละคนหรือทั้งห้องก็ได้ เช่น ผู้สอนให้

ประโยคพื้นฐาน แล้วให้นักศึกษาเพิ่มส่วนบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ในประโยคส่วนไหนก็ได้โดยประโยคนั้นต้องถูกต้อง

นี่เป็นโครงการ → นี่เป็นโครงการ**ปีหน้า** (บทขยายแสดงเวลา)

ฉันเรียนภาษาไทย → ฉันเรียนภาษาไทย**ที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่** (บทขยายแสดงสถานที่)

1. ผมกินข้าว → _____ (บทขยายแสดงสถานที่)

2. ครูไปเที่ยว → _____ (บทขยายแสดงเวลา)

3. เขาทำการบ้าน → _____ (บทขยายแสดงสถานที่)

4. พี่สาวทำงาน → _____ (บทขยายแสดงเวลา)

5. แม่ออกกำลังกาย → _____ (บทขยายแสดงเวลา)

3.3 **การฝึกเรียงประโยค** เพื่อให้นักศึกษาเข้าใจโครงสร้างประโยคที่มีบทขยายแสดงเวลาและสถานที่ ให้เกิดความชำนาญ เช่น ผู้สอนให้นักศึกษาเรียงกลุ่มคำที่ต้องการฝึกและให้นักศึกษาเรียงประโยคให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ไทย

ห้องสมุด จะไป ฉัน **ตอนบ่าย**

→ **ตอนบ่าย**ฉันจะไปห้องสมุด

1. อร่อย เมืองไทย ผลไม้

→ _____

2. เมืองจีน ดิฉัน มาจาก

→ _____

3. แม่ ขนม ทำ อยู่ กำลัง

→ _____

4. เธอ ร้านค้า จะไป ทุกวันอาทิตย์

→ _____

5. พา ผม คอยสุเทพ ครอบครัวยไทย เมื่อวานนี้ ไปเที่ยว

→ _____